

LaRouche Legacy Foundation annoncerer udgivelsen af Vol. II af Lyndon LaRouches samlede værker

Den 8. april 2024 (EIRNS) – LaRouche Legacy Foundationer glade for at kunne annoncere udgivelsen af bind II af *Lyndon LaRouche Collected Works*. Lyndon H. LaRouche, Jr., som døde i februar 2019, var en produktiv forfatter, taler og tænker, som ydede unikke bidrag inden for økonomi, klassisk kultur, historie, filosofi og videnskab. Dette andet bind af hans *samlede værkersamler* 17 artikler, der er udvalgt fra hans righoldige forfatterskab, og som fokuserer på spørgsmål om kultur.

LaRouches opdagelser af principperne for klassisk kultur og kreativitet var uløseligt forbundet med hans unikke økonomiske opdagelser, som var emnet for bind I af hans *Samlede Værker*. “LaRouche er tænkeren, der overvandt den kunstige adskillelse mellem naturvidenskab og humaniora og førte vejen tilbage til universel tænkning,” skriver LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, i sin introduktion til dette bind. “Det hele handler om udviklingen af kreativitet, denne evne, der gør mennesker virkelig frie, frie i sig selv.”

Værkerne i dette bind spænder over mere end 30 år og omfatter alt fra lange essays om de principper, der ligger til grund for klassisk kunstnerisk komposition, til aldrig før offentliggjorte memoer om grundlaget for den musikalske indøvelses- og opførelsesproces. Flere tager spørgsmålet om kultur, statskunst og politik op, altid med det formål at tilbyde, som han skrev, “en metode til handling” for at inspirere os til “at ryste den syge verden af os, som skal genopbygges.”

Læsere af dette bind vil selv forstå, hvorfor musikalske giganter fra det forrige århundrede som den afdøde østrigskfødte Norbert Brainin, grundlægger og førsteviolinist i Amadeus-kvartetten, den berømte amerikanske sanglærer og pianist Sylvia Olden Lee eller den fantastiske franske cellist Eliane Magnan ikke blot blev nære venner med den store universelle tænker LaRouche, men også samarbejdede med ham i missionen om, med Olden Lees ord, "at hjælpe, at højne og at forbedre menneskeheden."

Det fulde indhold af bind II er tilgængeligt på <https://www.larouchelegacyfoundation.org/collected-works/p/volume2>, hvor man kan købe den flotte, 628 sider lange indbundne udgivelse til sig selv.

Kontakt Megan Dobrodt hos LaRouche Legacy Foundation (info@larouchelegacyfoundation.org eller 929.777.5302) for yderligere information. Besøg venligst LaRouche Legacy Foundation online.

Video: Hvad førte til krigen i Gaza, og hvad er exit-strategien?

Med Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for

Sydvestasien.

Fra mødet i København den 11. november 2023

Ikke korrekturlæst

Nov. 11, 2023 (EIRNS)–KØBENHAVN- Hussein Askary afholdt i dag en timelang, dybdegående præsentation og diskussion på engelsk til et møde i Schiller Instituttet i Danmark i København via Zoom.

Hussein Askary diskuterede vigtige elementer i historien om den nuværende krig fra begyndelsen af 1900-tallet til i dag, herunder det Britiske Imperiums rolle i spillet på begge sider i regionen. Den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches rolle og hans forslag til Oasis-planen, der startede i 1975, blev fremhævet, såvel som visionen om, at regionen skal tilslutte sig den Nye Silkevej/Verdenslandbroen.

Diskussionen omfattede Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og andre medlemmer.

Hussein Askary var gæstetaler ved mødet, som blev indledt med en fejring af Friedrich Schillers fødselsdag med en tale af Feride Gillesberg og musikalske indslag (Dona Nobis Pacem, to kanoner til tekster af Schiller, Ode til glæden og Boston Schiller Institutes Cease-Fire Now-sang). Tom Gillesberg gav en international briefing efterfulgt af Hussein Askary. Mødet sluttede med en tale af Jens Jørgen Nielsen, den danske Rusland/Ukraine-ekspert, om det russiske syn på Israel-Gaza-krigen og Ruslands muligheder for at mægle i en løsning i betragtning af deres tætte relationer til israelerne, palæstinenserne og de andre arabiske nationer.

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Nu på dansk

Følgende 5 min. video om Oaseplanen er fra 2010:

2. Følgende uddrag med Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, som begynder 12 min. inde i den øverste video:

Lyndon LaRouches Oaseplan for Sydvestasien/Mellemøsten

Et uddrag fra: At vinde krigen mod krigspartiet

Manhattan Project Dialogue, Saturday, October 21, 2023

HARLEY SCHLANGER: ... Jeg vil give jer en kort kronologi [af Lyndon LaRouches arbejde for fred gennem økonomisk udvikling i Sydvestasien/Mellemøsten]. Det er så stort et arbejde, at det ville kræve mange dage og konferencer, og det burde vi gøre. Men jeg vil bare give jer et kort indblik i, hvad han gjorde, og hvordan han formede denne kamp, og hvorfor det i dag er den politik, som han og vores organisation repræsenterer, der er alternativet. Lad os starte med et historisk øjeblik i april 1975. LaRouche blev inviteret til at deltage i en konference i Bagdad for Ba'ath-partiet. Og mens han var der, mødtes han med en række arabiske ledere og kom derfra med et forslag fra irakerne om at samle en udviklingsfond på 30 milliarder dollars til Israel og Palæstina. Da LaRouche præsenterede det for vores medlemmer, var det ganske forbløffende. Han fulgte op på turen til Bagdad med en pressekonference, hvor han annoncerede udgivelsen af sin Internationale Udviklingsbank, som var en opfordring til et nyt monetært system, der ville være sammenhængende med denne pakke af penge til udvikling af

Israel og Palæstina.

Lad mig give jer en kort beretning om omfanget af dette. Lige efter dette skete, bragte vi en overskrift i vores avis, hvor der stod: "Irak tilbyder Israel en fredsplan til 30 milliarder dollars." Jeg var sammen med en gruppe mennesker, der delte den ud ved en tale, som Moshe Dayan holdt på Wake Forest University i Winston-Salem, North Carolina. Der var hundredvis af mennesker, og vi var meget bange for, at hvis vi gik derhen og sagde, at Irak ønsker at afslutte konfrontationen og tilbyder penge, ville folk blive vrede. Men det vi fandt ud af var, at de var meget interesserede i det. Vi solgte hver eneste avis, vi havde, og efter Dayans tale rejste jeg mig op blandt publikum – José Vega-style – og sagde til Moshe Dayan: "Vi har et forslag, som Lyndon LaRouche har lagt på bordet fra Irak om en udviklingsplan til 30 milliarder dollars for Israel og Palæstina. Vil du støtte det?" Jeg forventede en tirade fra ham, for han havde ry for at være lidt af en hidsigprop, en hård militærleder. Det han sagde var fascinerende. Han sagde: "Det her er meget interessant. Det kan ændre alt. Jeg er meget åben for at høre mere om det." Det viste på det tidspunkt potentialet for LaRouches intervention – det var lige efter krigen i 1973, efter den arabiske olieembargo, efter det, der så ud til at være enden på enhver mulighed for at realisere ideen om en to-statsløsning for Israel og Palæstina.

Da LaRouche introducerede sin politik for Den internationale Udviklingsbank, sagde han følgende: "Med en IDB-politik i udsigt skulle den fredselskende fraktion i Mapai [som var et israelsk parti] snart blive herskende. Israelerne og de vigtigste arabiske stater kunne let blive enige om betingelserne for fortsatte forhandlinger om det palæstinensiske spørgsmål inden for rammerne af en øjeblikkelig fast aftale om samarbejde om udviklingspolitik." Med den tilgang holdt LaRouche møder i løbet af de næste par år, begyndende i 1975, hvor han havde et møde med den israelske leder Abba Eban for at fremme diskussionen om denne

tilgang. I 1977 skrev LaRouche en artikel, som blev offentliggjort i et Paris-baseret israelsk nyhedsbrev med titlen: "Israel and Palestine; A Future for the Middle East". Her er, hvad han sagde i den:

"Generelt, uden direkte forhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation(PLO), kan der ikke blive nogen løsning i Mellemøsten inden for en overskuelig, umiddelbar fremtid. Vi kender alle alt for godt de underliggende forhindringer for sådanne forhandlinger. Vi burde vide, at vi hurtigt må fjerne forhindringerne for sådanne direkte forhandlinger." Han henviser udtrykkeligt til idéen om, at man først skal have en politisk aftale og derefter gå videre. Det han siger er, at "det objektive grundlag for en løsning i Mellemøsten er den økonomiske udviklingspakke, vi har peget på. Enhver anden tilgang vil mislykkes; vil hurtigt blive nedbrudt til en farce. Men det er ikke blot materielle fordele i sig selv, der skaber grundlaget for fred. Det er det faktum, at regeringernes forpligtelse til at realisere betydelige videnskabelige og teknologiske fremskridt fremmer humanistiske holdninger i befolkningerne."

Det var den idé, LaRouche havde om sit westfalske princip; om vigtigheden af økonomiske politikker, der viser, at hver side anerkender fordelene ved den anden, som grundlag for fred. Det var hans tema i mange andre artikler i den periode. Han gik imod strømmen, da folk sagde, at man ikke kan forhandle med Arafat, han er ikke villig til at forhandle. Hvad LaRouche skrev i december 1983: "Arafat er den etablerede leder af det, der faktisk er en eksilregering for de palæstinensiske arabere. Hvis vi skal have succes med at forhandle med det palæstinensiske arabiske folk, er det Arafats lederskab, vi skal forhandle med." Derefter skrev han et politisk dokument, "Forslag om at begynde udviklingen af en langsigtet økonomisk udviklingspolitik for staten Israel."

Kort tid efter, i april 1986, opfordrede Shimon Peres, som på det tidspunkt var Israels premierminister, til at afsætte en

pulje på 25-30 milliarder dollars til at skabe en udviklingsfond for Mellemøsten for de næste ti år. Peres kaldte det en Marshallplan for Mellemøstens udvikling. Lyndon LaRouche bakkede op om den og skrev flere artikler, hvor han forsvarede den. Men han påpegede det utilstrækkelige i tilgangen. Hvad han sagde på det tidspunkt var, at det, der er nødvendigt, er at tage fat på det mest alvorlige problem, der findes med hensyn til økonomien. Og hvad er det? Det er manglen på vand, og forholdet mellem det og manglen på strøm eller energi. Så mens LaRouche støttede Peres' Marshallplan, og i 1986 havde Peres øget det samlede beløb til 50 milliarder dollars, begyndte han at beskrive, hvordan man kan skabe mere vand til Mellemøsten. Dette er grundlaget for det, der senere, i 1990, blev kendt som hans Oase-Plan. Han sagde, at man var nødt til at have en menneskeskabt Jordan-flod, som kunne flyde og give mere vand til alle de områder, der grænser op til den; herunder Jordan, Israel, Egypten og Den Arabiske Halvø. For at gøre det, sagde han, har man brug for afsaltning. Man har brug for en række atomkraftværker på 300 MW, som giver strøm til afsaltningen. Det vil også give den elektricitet, der er nødvendig for industrialisering og avanceret landbrug. I 1990 skrev han et stykke med titlen: "En fredsplan i arabernes og israelernes sande interesse". Her skrev LaRouche, at vi har brug for "geografisk ingeniørkunst" til at føre kanalerne mellem Middelhavet og Det Røde Hav, og derefter Det Røde Hav til Det Døde Hav, for at skabe vandløb, som med atomdrevet afsaltning til at levere vandkraft og transport, ville give mulighed for industriel og landbrugsmæssig udvikling.

Her er det, han sagde, som virkelig er interessant:

"Man kunne definere den rette tilgang til udviklingen af Mellemøsten, hvis der ikke boede nogen mennesker der i øjeblikket, som hvis vi for eksempel planlagde bosættelsen af Mars: en ubeboet planet, ved hjælp af kunstigt miljø, og så videre." Han fortsatte med at skrive, at opdelingen og fordelingen af vand og strøm skal organiseres, så den

gennemsnitlige kvadratkilometer jord kan udvikles til at være produktiv på de nødvendige niveauer for forskellige typer af jordbrug – græsning, afgrøder, beboelse, industri og handel.

Ideen med de to kanaler og den overordnede tilgang til industriel udvikling blev betragtet som revolutionerende. Hvordan kunne man opnå en aftale på dette grundlag? Hvad der skete på det tidspunkt var, at Bush-regeringen forsøgte at gøre præcis det, som LaRouche havde advaret dem imod at gøre. For at forsøge at få en politisk løsning holdt de en konference i Madrid med repræsentanter for palæstinenserne og israelerne, men den førte ingen steder hen. De samme gamle argumenter, de samme gamle kampe, de samme gamle modsætninger; det faktum, at der havde været en række krige siden 1948, i '48 og '56 og '67 og '73, og fortsatte træfninger og terrorisme. Hvordan kunne man få de to sider til at mødes? Mens Madrid-konferencen stod på – og på det tidspunkt var det Yitzhak Shamir, der var premierminister – var der noget andet, der blev sat i gang, da Yitzhak Rabin blev premierminister året efter i 1992. Det var en diskussion bag kulisserne i Oslo, Norge, mellem repræsentanter, der var tæt på Shimon Peres, som var kommet med ideen om en Marshallplan for Mellempøsten, og repræsentanter for Arafat.

Det førte til en aftale i september 1993, kaldet Oslo-aftalen. Det vigtigste ved Oslo-aftalen, og de fleste fokuserer på det faktum, at Arafat og Rabin gav hinanden hånden, er, at de talte om at gøre en ende på fjendskabet. Det var her, Rabin kom med sin berømte udtalelse om, at for at gøre dette, må man have modet til at ændre aksiomer. Og det afspejlede de blot ved at mødes og give hinanden hånden. Det var et meget anspændt øjeblik, indtil de to greb hinandens hænder, kiggede hinanden i øjnene og derefter gik væk og udbragte en skål for hinanden. En skål for dem, der har modet til at ændre aksiomer. Men det, der lå til grund for dette potentiale, var netop LaRouches idé om økonomisk samarbejde og udvikling i de to økonomiske bilag, der var knyttet til Oslo-aftalen.

Jeg vil lige læse et par aspekter af dette. Det økonomiske bilag nr. 3: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde om økonomiske og udviklingsmæssige programmer."

"De to parter er enige om at etablere en israelsk-palæstinensisk komité for økonomisk samarbejde, der blandt andet skal fokusere på følgende.

"1. Samarbejde om vandområdet, herunder et vandudviklingsprogram ...

"2. Samarbejde inden for elektricitet ...

"3. Samarbejde om energiområdet ...

"4. Samarbejde om det finansielle område, herunder et finansielt udviklings- og handlingsprogram til fremme af internationale investeringer på Vestbredden og i Gazastriben ...

"5. Samarbejde inden for transport og kommunikation ...

"6. Samarbejde inden for handel ..." og endelig,

"7. Samarbejde inden for industri, herunder industrielle udviklingsprogrammer, som vil sikre oprettelsen af fælles israelsk-palæstinensiske industrielle forsknings- og udviklingscentre..."

Så det var bilag 3. Bilag 4 befæster dette med ideen om: "Protokol om israelsk-palæstinensisk samarbejde vedrørende regionale Udviklingsprogrammer." Den taler om et økonomisk udviklingsprogram for Vestbredden og Gaza, en mellemøstlig udviklingsfond og endelig en mellemøstlig udviklingsbank. Alt dette var muligt på det tidspunkt, og det ville have gjort præcis det, som LaRouche foreslog, nemlig at skabe et grundlag hvor folk i de palæstinensiske områder ville se en fordel i at samarbejde med Israel, og israelerne ville se en fordel i at samarbejde med palæstinenserne. Ikke bare for at stoppe drabene, men for at skabe et miljø med gensidigt fordelagtige produktive aktiviteter, som ville hæve levestandarden for folk

på begge sider af konflikten. Og på det grundlag ville en to-statsløsning være mulig. Det er kernen i LaRouches ideer.

Hvad skete der med den plan? Tja, den blev først dræbt af Verdensbanken, for i november 1993 sagde Verdensbanken, at de ikke ville kanalisere penge eller give midler, der kom fra donorer. Præsident Clinton forsøgte blandt andet at rejse midler til dette. Der var donorer, som var parate til at give penge, men Verdensbanken sagde, at de ikke ville give pengene til palæstinenserne, fordi de ikke stolede på dem på grund af "korrupsion". Især var der modstand mod, at Arafat skulle have nogen mulighed for at modtage midlerne. Som et resultat var pengene der bare ikke. Det var et stort problem for opfølgningen. To år senere, den 4. november 1995, blev Yitzhak Rabin myrdet af en mand ved navn Yigal Amir, som var en del af bosætterbevægelsen og især havde været meget aktiv i Hebron, som var et af de største konfrontationsområder mellem de palæstinensere, der boede der, og de jødiske bosættere, som brugte den israelske stats magt til at rykke ind. Mordet på Rabin, oven i lukningen af potentialet for midler, afsluttede muligheden for succes for Oslo. LaRouche har specifikt udtalt i september 1993, efter håndtrykket i Washington, at det er presserende, at de første skridt til disse nye projekter bliver taget med det samme. Ellers var der fare for, at dette forslag ville drukne i begge parters blod. Han identificerede specifikt Sharon-netværkene i bosætterbevægelsen som truslen mod det. Og det var hvad der skete; en mulighed gik tabt.

Som vi ser, er det tilstrækkeligt at se på udviklingen fra 1995 til i dag. Palæstinenserne har stadig ingen stat; faktisk er de nu delt mellem to grupper, hvoraf den ene – Hamas, som Netanyahu nu sværger at udrydde – siden 2009 har Netanyahu og Israel givet midler til Hamas for at opbygge dem som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre. Hvorfor det? Fordi Det Palæstinensiske Selvstyre er en nationalistisk bevægelse, der repræsenterer palæstinenserens interesser som nation, i modsætning til Hamas, som er en religiøs bevægelse. Så længe

man har Hamas, der kæmper mod Det Palæstinensiske Selvstyre, har man ingen samlet regering at forhandle med. Det er, hvad Netanyahu sagde; han pralede af at gøre det. Det anslås, at mere end 1 milliard dollars blev kanaliseret fra Israel gennem Qatar til Hamas, som Netanyahu nu siger, at han vil udrydde og udslette.

Så løsningen her er, at man bliver nødt til at identificere, hvad problemet er. Problemet er ikke israelere og palæstinensere, selvom det måske er dem, der udfører de desperate handlinger. Men de handler ikke i egen interesse; de handler i de højere magters interesse, som ønsker at forhindre enhver form for brud med de gamle aksiomer.

På engelsk:

... HARLEY SCHLANGER: Thank you. As I'm sure almost everyone realizes now, we're facing a growing threat of an expanding war in Southwest Asia; at the same time, we have a continuing proxy war against Russia in Ukraine, and some of the neo-cons are pushing as hard as they can to get a war against China over Taiwan. This was made absolutely clear by Biden's nationwide address on Oct. 19th. He had just come back from meeting with Netanyahu and his war cabinet. He pledged eternal support of the United States for Netanyahu and the policy of exterminating Hamas. And then he came back and presented a speech to the American people where he made the link of Ukraine and support for Israel. Why did he do that? Because there's growing opposition to funding the war in Ukraine. This was part of the reason for the ouster of House Speaker Kevin McCarthy, and part of the reason they can't put together a new speakership now for the House. What Biden tried to do was a clever trick; link the two things together as one package. Here's what he said:

"Hamas and Putin represent different threats, but they share this in common: They both want to completely annihilate a neighboring democracy. American leadership is what holds the world together. American values are what makes us a partner

that other nations want to work with. To put all of that at risk if we walk away from Ukraine, if we turn our backs on Israel, is not worth it." Then he went on to say, "[H]istory has taught us that when terrorists don't pay a price for their terror, when dictators don't pay a price for their aggression, they cause more chaos and death and more destruction. They keep going, and the cost and the threats to America and to the world keep rising."

Now if you take that second part of the statement, you could apply it to the United States. Where has been the correct blame on the United States for the wars of aggression by America and NATO? The destruction of Libya, of Iraq, of Afghanistan, of Syria, of Ukraine. They have not been held accountable. People like George W. Bush, Cheney, Rumsfeld, Barack Obama, Hillary Clinton, or Joe Biden. So, to attempt to make this a question of standing up for democracy, this is precisely the line of the leading oligarchs through their Atlantic Council, which sponsored a Summit for Democracy to try and say the divide in the world is between democracies led by America, and authoritarian governments led by Russia, China, and now they throw in Iran, North Korea, and some others.

The attempt to connect these two funding situations—the war in Ukraine and the war in Israel—is an attempt to outflank those conservative Republicans who are opposing the new package Biden presented for Ukraine funding, initially a \$24 billion request. In the budget deal that was reached, they threw that out completely. But listen to what leading Democrats are saying about the importance of Biden's speech. Senate Majority Leader Chuck Schumer applauded his plan and said, "We're going to do everything in our power to ensure the Senate delivers the support of Israel and the rest of the package," that is, Ukraine. Senator Ben Cardin, a Democrat who is head of the Senate Foreign Relations Committee, concurred with Schumer and said, "The linkage has bipartisan support, and is our best

shot to get it done now." That's the intent to outflank the opponents of Ukraine funding; but more importantly, what's the real intent here? Permanent warfare to disrupt the potential of nations to break out from the unipolar order or the rules-based order.

What we've been emphasizing, as you heard from Lyndon LaRouche just before, is that the drive for war comes from higher up; above the elected officials who parrot the demands coming from the think tanks and the corporate cartels. But it's the higher-ups you have to look at. Last week, in the Manhattan Project, I went through LaRouche's assessment, which is that both sides in the Middle East have been played; both sides. The Arabs and Palestinians, and the Israelis. This is something that didn't start just recently; it's an orchestration by the British Empire going back, as LaRouche talked about, for thousands of years, but in the more recent period, going back to the pre-World War I period, when the question was, "How do you replace the Ottoman Empire to make sure that it remains under the control of the British Empire?" That is, the geographical area which we now call the Middle East, but which is essentially Southwest Asia. How do you keep it under the control of the British Empire? This was part of the fight in World War I. The intention to keep Germany and Russia away from each other so that the Trans-Siberian Railroad and the Berlin-Baghdad Railroad did not cut out the power of the British Navy to control international trade and commerce.

In 1916, there was the Sykes-Picot Agreement, where the British and the French carved up the Middle East to make sure that there would not be a coherent plan for nations to develop, but that they could easily be pitted against each other based on national views, tribal interests, religious differences such as Shi'ite and Sunni, and so on. And in 1917, they added to that with the Balfour Declaration, promising a Jewish state in Palestine.

When you look at the developments in recent days and the war expanding in Southwest Asia, this is what LaRouche said is a result of geopolitics. You look at that area, and what's there? It's an automatic natural land connection between Asia and Europe, and between Asia and Africa. It's a sea connection with the Black Sea and the Mediterranean, the Red Sea, the Persian Gulf, and the Indian Ocean. These were areas central to British control, and that's what geopolitics is about. How do you manipulate governments so that there will be no opposition to a looting policy directed from above by the British Empire? That's the reason, LaRouche says, people are played there.

Let me just give you a brief sense of what I mean when I say the higher-ups involved in manipulation. There's a fellow called Frederick Kempe, who is the CEO of the Atlantic Council, which is one of the leading think tanks for the geopoliticians and the corporate oligarchs. The Atlantic Council is funded by the British government; it's highly integrated into British intelligence; and then it's funded also by corporate cartels from the City of London and Wall Street. Here's what Kempe had to say about Biden's speech Thursday night. He said:

"Historians may come to know U.S. President Joe Biden's speech to the nation as his 'inflection point address'," because Biden said this is an inflection point. Kempe goes on to say, "It was as eloquent and compelling as any he has delivered in his lifetime," which, by the way is not saying much. But then he goes on to say, "It has the potential to be the most significant of his Presidency, and it was choreographed to be seen as such. It was only the second time he has chosen to speak from behind the resolute desk in the Oval Office, and he did it with the backdrop of wars in Ukraine and Israel, and simmering tensions around Taiwan."

Now, to show you that Kempe actually understands what's going on, he does make the counterpoint that, as this was going on,

“as if scripted by a grand dramatist, Chinese leader Xi Jinping and Russian President Vladimir Putin were meeting in China as Biden travelled to Israel; doubling down on their common cause to rewrite the rules of the global order.” On that, Kempe is absolutely right. They are rewriting the rules, because they don’t accept the rules of the unipolar order dictated by the corporate cartels centered in London and Wall Street. They are, in fact, leading a rebellion against it, which includes most of the Global South. There are 150 nations at the Beijing conference of the Belt and Road Initiative. So, Kempe has a sense that he’s speaking going uphill. But what he’s identifying, and what Ursula von der Leyen, who is also very close to the Atlantic Council, said in her trip to Washington, what would happen if the U.S. role as the sole superpower is rejected? That’s what Biden said also. The pivotal role of America as the indispensable nation as the murderous Madeleine Albright called it. Well, Lyndon LaRouche has been a primary intellectual force in the opposition to this globalist policy for his whole life. In the time I knew him, from 1972 until his passing in 2019, he gave many speeches, conferences, voluminous writings presenting an alternative to submitting to this order.

I’m going to give you a brief chronology. It’s such a massive opus of work, it would require many days and conferences and we should do that. But I just want to give you a brief glimpse into what he did, and how he shaped this fight, and why today it’s the policies that he and our organization represent that are the alternative. Let’s start in one historic moment, April 1975. LaRouche was invited to attend a conference in Baghdad of the Ba’ath Party. And while he was there, he met with a number of Arab leaders, and came out of there with a proposal from the Iraqis to pull together a \$30 billion development fund for Israel and Palestine. This, when LaRouche presented it to our membership, was quite staggering. He followed the trip to Baghdad with a press conference announcing the release of his International Development Bank, which was a call for a

new monetary system which would be coherent with this package of money for developing Israel and Palestine.

Let me give you a brief anecdotal report on the magnitude of this. Right after this happened, we put out in our newspaper, a headline stating, "Iraq Offers \$30 Billion Peace Plan to Israel." I was with a group of people who distributed this at a speech given by Moshe Dayan at Wake Forest University in Winston-Salem, North Carolina. There were hundreds of people there, and we were very much afraid that if we went there and said Iraq wants to end the confrontation and offers money, people would be angry. But what we found out is that they were highly interested in it. We sold every single newspaper we had, and then after the speech by Dayan, I stood up in the audience—José Vega-style—and said to Moshe Dayan, "We have a proposal that Lyndon LaRouche has put on the table from Iraq for a \$30 billion development plan for Israel and Palestine. Would you support that?" I was expecting a harangue from him, because he had a reputation of being a bit of a hothead, a tough military leader. What he said was fascinating. He said, "This is very interesting. This could change everything. I'm very open to hear more about it." It showed at that time the potential for LaRouche's intervention—this is just after the 1973 War, after the Arab oil embargo, after what appeared to be an end to any possibility of realizing the idea of a two-state solution to Israel and Palestine.

When LaRouche introduced his International Development Bank policy, he said the following: "With an IDB policy in the wind, the pro-peace faction of the Mapai [which was an Israeli party] should soon become hegemonic. The Israelis and key Arab states could readily agree on durable terms of continued negotiation concerning the Palestinian question within the context of immediate firm agreement for cooperation in development policies." With that approach, LaRouche conducted meeting over the next few years, beginning in 1975 when he had a meeting with Israeli leader Abba Eban to further the

discussion of this approach. In 1977, LaRouche wrote an article which was published in a Paris-based Israeli newsletter called "Israel and Palestine; A Future for the Middle East." Here's what he said in that:

"In general, without direct negotiations between Israel and the Palestine Liberation Organization, there can be no Middle East settlement for the foreseeable, immediate future. We all know all too well subjective obstacles to such negotiations. We ought to know that we must rapidly eliminate the obstacles to such direct negotiations." He's referring specifically to the idea that you should have a political agreement first, and then move on. What he says is that "The objective basis for a Middle East settlement is the economic development package we have indicated. Any other approach will fail; will be quickly degraded into farce. However, it is not mere material advantage in itself which provides the basis for peace. It is the fact that the commitment of the governments to realize high rates of scientific and technological progress fosters humanist outlooks in the populations."

That was the idea LaRouche had of his Westphalian principle; of the importance of economic policies that show each side recognizing the benefit of the other as the basis of peace. This was his theme in many other papers during that period. He went against the tide when people were saying you can't deal with Arafat, he's unwilling to make a negotiation. What LaRouche wrote in December 1983: "Mr. Arafat is the established leader of what is, in fact, a government in exile of the Palestinian Arabs. If we are going to deal successfully with the Palestinian Arab people, it is with Mr. Arafat's leadership that we must deal." He then wrote a policy paper, "Proposal To Begin Development of a Long-Range Economic Development Policy for the State of Israel."

Shortly after this, in April 1986, Shimon Peres, who was at that time Israeli Prime Minister, called for a \$25-\$30 billion pool of money to create a Mideast Development Fund for the

next ten years. Peres called it a Marshall Plan for Middle East Development. As far as it went, Lyndon LaRouche backed it, and wrote several articles defending it. But he did point out the inadequacy of the approach. What he said at that time was that what's necessary is to address the most serious problem that exists in terms of the economy. What is that? It's the lack of water, and the relationship of that to the lack of power or energy. So, while endorsing Peres' Marshall Plan, and by 1986, Peres had upped the total to \$50 billion, what LaRouche did is, he started writing about how you can create more water for the Middle East. This is the basis of what became known later, by 1990, as his Oasis Plan. What he said is that you need to have a manmade Jordan River, which could flow to provide more water for all the areas that bordered it; including Jordan, Israel, Egypt, and the Arabian Peninsula. He said to do this, you need desalination. You need a string of 300MW nuclear plants that give you the power to do the desalination. It will also provide the electricity needed for industrialization and advanced agriculture. In 1990, he wrote a piece called "A Peace Plan in the True Interests of Arab and Israeli." What LaRouche wrote in this is that we need "geographic engineering" to run the canals between the Mediterranean Sea and the Red Sea, and then the Red Sea to the Dead Sea, to create water courses which, with nuclear-powered desalination to provide water power and transport, would allow for industrial and agricultural development.

Here's what he said that's really most interesting:

"One could define the proper approach to development of the Middle East, if no persons lived there presently, as if, for example, we were planning the settling of Mars: an uninhabited planet, by aid of artificial environment, and so forth." He went on to write, the division and distribution of water and power must be organized to develop the average square kilometer of land to be productive at needed levels for different types of land-use—pastoral, crop, residential,

industrial, and commercial.

This was idea of the two canals and the overall approach to industrial development was seen as revolutionary. How could you get an agreement on this basis? What happened at that point was that the Bush administration tried to do exactly what LaRouche had warned them not to do. To try and get a political settlement, they had a conference in Madrid, which included representatives of the Palestinians and Israelis, but it was going nowhere. The same old arguments, the same old fights, the same old antagonisms; the fact that there had been a number of wars since 1948 in '48 and '56 and '67 and '73, and continued skirmishing and terrorism. How could you get the two sides together? While the Madrid conference was going on—and at the time it was Yitzhak Shamir who was the Prime Minister, there was something else that was launched when Yitzhak Rabin became Prime Minister the next year in 1992. It was a back channel discussion in Oslo, Norway, between representatives who were close to Shimon Peres, who had come up with this idea of the Mideast Marshall Plan, and representatives of Arafat.

This came to fruition in the September 1993 agreement called the Oslo Accord. Now, what's most important about the Oslo Accord, and most people focus on the fact that Arafat and Rabin shook hands, they spoke about putting an end to the enmity. This is where Rabin made his famous statement that in order to do this, you must have the courage to change axioms. And they reflected that merely by meeting together and shaking hands. It was a very tense moment until the two of them grabbed each other's hands, looked in each other's eyes, and then moved away and did a toast to each other. A toast to those who have the courage to change axioms. But what was underlying this potential was precisely LaRouche's idea of economic cooperation and development in the two economic annexes that were attached to the Oslo Accord.

I'm just going to read a couple of aspects of this. The

economic annex #3: "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation in Economic and Development Programs."

"The two sides agree to establish an Israeli-Palestinian Continuing Committee for Economic Cooperation, focusing, among other things, on the following:

"1. Cooperation in the field of water, including a Water Development Programme ...

"2. Cooperation in the field of electricity ...

"3. Cooperation in the field of energy ...

"4. Cooperation in the field of finance, including a Financial Development and Action Programme for the encouragement of international investment in the West Bank and the Gaza Strip ...

"5. Cooperation in the field of transport and communications ...

"6. Cooperation in the field of trade ..." and finally,

"7. Cooperation in the field of industry, including Industrial Development Programmes, which will provide for the establishment of joint Israeli-Palestinian Industrial Research and Development Centres...."

So, that was Annex #3. Annex #4 consolidates that with the idea of the "Protocol on Israeli-Palestinian Cooperation Concerning Regional Development Programs." It talks about an economic development program for the West Bank and Gaza, a Middle East development fund, and finally, a Middle East Development Bank. All of this was possible at that time, and this would have done precisely what LaRouche was proposing, which was to create a basis where people in the Palestinian territories would see a benefit in cooperating with Israel, and the Israelis would see a benefit in cooperating with the Palestinians. Not just to end the killing, but to create an environment of mutually beneficial productive activity which would lift the standard of living of people on both sides of

the conflict. And on that basis, a two-state solution would be possible. That's at the center of LaRouche's ideas.

Now, what happened to that plan? Well, it was first killed by the World Bank, because by November 1993, the World Bank said they would not funnel money or provide funds that came from donors. President Clinton among others was trying to raise funds for this. There were donors who were prepared to give money, but the World Bank said they would not extend that money to the Palestinians because they didn't trust them because of "corruption." In particular, opposition to having Arafat having any possibility of receiving the funds. As a result, the money was just not there. This was a major problem for the follow through. Then, two years later, Nov. 4, 1995, Yitzhak Rabin was murdered by a man named Yigal Amir, who was part of the settlers' movement and in particular had been very active in Hebron, which was one of the major areas of confrontation between the Palestinians who lived there and the Jewish settlers who were using the power of the Israeli state to move in. The assassination of Rabin, on top of the shutdown of the potential for funds, ended the possibility of the success of Oslo. LaRouche has specifically stated in September 1993, after the handshake in Washington, that it's urgent that the earth start being moved for these new projects immediately. Otherwise, there was a danger that this proposal would be drowned in the blood of both sides. He specifically identified the Sharon networks in the settlers' movement as the threat to it. And that's what happened; an opportunity was lost.

As we see, just project from 1995 to today. The Palestinians still have no state; in fact, they now are divided between two groups, one of which— Hamas, which Netanyahu is now vowing to exterminate—since 2009, Netanyahu and Israel have been providing funds to Hamas to build them up as a counter to the Palestinian Authority. Why? Because the Palestinian Authority is a nationalist movement that represents the interests of the

Palestinians as a nation, as opposed to Hamas, which is a religious movement. As long as you have Hamas fighting with the Palestinian Authority, you have no unified government to negotiate with. That's what Netanyahu said; he bragged about doing that. The estimate is that more than \$1 billion was channeled from Israel through Qatar to the Hamas, which now Netanyahu says he's going to exterminate and wipe out.

So, the solution here is that you have to identify what the problem is. The problem is not Israelis and Palestinians, though they may be the ones who carry out the desperate actions. But they're not acting in their own interests; they're acting in the interests of those higher up, who want to prevent any kind of break with the old axioms. We're seeing this happening around the world. Why did this happen right now? Well, I can't speak for the decision-making process of Hamas, but the timing on this is certainly worth looking at. You have the breakdown of support for the Ukraine war in the United States Congress. You have the Ukraine war going terribly. The counteroffensive fizzled out. You may be providing more weapons to Ukraine, but as Putin pointed out, that just means that there will be more deaths of Ukrainians.

The second point is that you have the emergence of a new counter pole to the unipolar order; namely, the BRICS. The emergence of the Global South with the commitment to the kind of development projects that Lyndon LaRouche has been writing about for 50 years; which means against the International Monetary Fund, against such projects as the Great Reset and the global Green New Deal, and so on. So, if you look at this from the standpoint of a Frederick Kempe and the Atlantic Council, and the people who bankroll that, a peace settlement in the Middle East would be a horrible for them. Just as a negotiated settlement of the Ukraine war, in which what Putin proposed for the last eight years—security guarantees for both Ukraine and Russia, and a recognition for the potential for the two nations to work together—this represents a threat to

the continuation of what Blinken calls the rules-based order. And so, that's why it's so revolutionary and important to grasp what LaRouche is saying; both in terms of who's manipulating this, what's the hand above the scene that's playing the two sides against each other? And secondly, how do you defeat that? You have a movement in the Western nations—the United States and Europe—that rejects the unipolar order and the so-called rules-based order and reach out their hands to the Global South to work on joint development projects in the benefit of the other.

So, there is a solution. Those who say there is no solution are just the victims of the psychological warfare which is designed to make you depressed. But the solutions rest with what we've been trying to do; what we've been working on for years, and which is coming together now in the International Peace Coalition and the overall movement of the LaRouche Organization. We can make these solutions happen, but it depends on we, the people; not elected officials who have proven to be too corrupt and too intellectually small to take up the task at hand.

That's my presentation for today.

**'Bombningerne af Hiroshima og
Nagasaki var unødvendige,
udtalte USA's militære
topledere under Anden**

Verdenskrig'

Aug. 7, 2023 (EIRNS)- På sin hjemmeside, "Stark Realities with Brian McGlinchey", tager Brian McGlinchey fat på den fortsatte retfærdiggørelse af anvendelsen af atomvåben i Japan ved at citere amerikanske militære embedsmænd på det tidspunkt, som var uenige i den forfærdelige beslutning om at bruge bomben. McGlinchey giver ellers et nyttigt historisk studie af forhandlingsprocessen på det tidspunkt og argumenterer yderligere for, at betingelserne for en japansk overgivelse allerede var aftalt, før bomberne blev kastet – noget, som kun få forfattere uden for Executive Intelligence Review har vist. Det skal bemærkes, at McGlinchey tidligere drev 28pages.org, som spillede en vigtig rolle i kampagnen for at afklassificere de "28 sider" i den fælles undersøgelse af efterretningstjenesternes aktiviteter før og efter terrorangrebene den 11. september 2001, udført af Senatets særlige udvalg om efterretning og Repræsentanternes Hus' permanente særlige udvalg om efterretning, som viste, at FBI kendte til inddragelsen af embedsmænd fra Saudi-Arabien i organiseringen af denne terroraktivitet.

McGlincheys artikel i Stark Realities begynder:

"Årsdagene for atombomberne over Hiroshima og Nagasaki giver mulighed for at nedbryde en hjørnestensmyte i amerikansk historie – at disse to masseslagtninger af civile var nødvendige for at få Japan til at overgive sig og skåne en halv million amerikanske soldater, som ellers ville være døde i en militær erobring af imperiets hjemlige øer.

"De, der angriber denne mytologi, bliver ofte pr. refleks afvist som upatriotiske, dårligt informerede eller begge dele. Men de mest overbevisende vidner mod den konventionelle visdom var patrioter med en unik forståelse af tingenes tilstand i august 1945 – USA's øverste militære ledere under Anden Verdenskrig.

“Lad os først høre, hvad de havde at sige, og derefter undersøge de nøglefakta, der førte dem til deres lidet offentliggjorte overbevisninger,” skriver han; de følgende citater er uddrag af McGlinchey's artikel.

General Dwight Eisenhower, da han hørte om de planlagte bombninger: “Jeg havde været bevidst om en følelse af depression og havde udtrykt mine alvorlige betænkeligheder over for [krigsminister Stimson], for det første fordi jeg mente, at Japan allerede var besejret, og at nedkastningen af bomben var helt unødvendig, og for det andet fordi jeg mente, at vores land burde undgå at chokere verdensopinionen ved at bruge et våben, hvis anvendelse, mente jeg, ikke længere var bydende nødvendig som en foranstaltning til at redde amerikanske liv. Det var min overbevisning, at Japan netop på det tidspunkt ledte efter en måde at overgive sig på med et minimum af “ansigtstab”.

Admiral William Leahy, Trumans stabschef: “Brugen af dette barbariske våben ... var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig på grund af den effektive flådeblokade og de vellykkede konventionelle bombardementer.

Generalmajor Curtis LeMay, 21. Bomber Command: “Krigen ville have været overstået på to uger uden russerne og uden atombomben... Atombomben havde intet at gøre med at afslutte krigen.”

General Hap Arnold, U.S. Army Air Forces, fortalte en interviewer: “Den japanske position var håbløs, selv før den første atombombe faldt, fordi japanerne havde mistet kontrollen over deres egen luft.” Han skrev i sine erindringer: “Det forekom os altid, at japanerne, atombombe eller ej, allerede var på randen af kollaps.”

Ralph Bird, undersekretær i flåden: “Japanerne var klar til fred, og de havde allerede henvendt sig til russerne og

schweizerne. ... Efter min mening var den japanske krig i virkeligheden vundet, før vi nogensinde brugte atombomben.

Brigadegeneral Carter Clarke, militær efterretningsofficer, som udarbejdede resuméer af opfangede telegrammer til Truman: "Da vi ikke behøvede at gøre det, og vi vidste, at vi ikke behøvede at gøre det ... brugte vi [Hiroshima og Nagasaki] som et eksperiment for to atombomber. Mange andre højtstående militærofficerer var enige."

Admiral Chester Nimitz, øverstbefalende for Stillehavsflåden: "Brugen af atombomber i Hiroshima og Nagasaki var ikke til nogen væsentlig hjælp i vores krig mod Japan. Japanerne var allerede besejret og klar til at overgive sig." (<https://starkrealities.substack.com/p/hiroshima-nagasaki-bombings-were>)

BRICS' nye udviklingsbank genrejst

Den 13. april 2023 (EIRNS) – Den folkevalgte leder af et meget stort land med mange ressourcer stillede i dag et enkelt spørgsmål: "Hver aften spørger jeg mig selv, hvorfor alle lande er nødsaget til at basere deres handel på dollaren. Hvorfor kan vi ikke drive handel baseret på vores egne valutaer? Hvem var det der besluttede, at dollaren skulle være hovedvalutaen efter guldstandardens afskaffelse [i 1971]?"

Taleren var Lula da Silva, Brasiliens præsident. Han talte til et stort rundbordsmøde i Shanghai med embedsmænd fra BRICS New Development Bank (NBD). Han havde netop talt ved den officielle ceremoni, der markerede, at hans kollega, Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff, overtog

ledelsen af NDB. Da han spurgte: "Hvorfor kan vi ikke handle på basis af vores egne valutaer", blev han afbrudt af et rungende bifald fra de tilstedeværende brasilianske og kinesiske dignitarere.

I dag var en dag, hvor Den nye Udviklingsbank genopdagede sit oprindelige formål, nemlig at yde betydelige udviklingskreditter uafhængigt af IMF's betingelser, så fattigdom kan udryddes, folk kan få mad, og lande kan udvikle sig i hele verden. Lula havde forklaret ved NDB-ceremonien: "Beslutningen om at oprette denne bank" af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRICS – "var en milepæl i de nye vækstlandes fælles bestræbelser". Derefter, i en kraftig underdrivelse, men en som var nødvendig at fremsætte, forklarede Lula følgende: "I betragtning af deres omfang, deres befolkningers antal, deres økonomiers tyngde, og den indflydelse de udøver i deres regioner og i verden", kunne de fem lande "ikke forblive upåagtede af vigtige internationale anliggender".

Han konkluderede, at "Den nye Udviklingsbank opfylder alle forudsætningerne for at blive den vigtigste bank for det Globale Syd".

Hvis disse tiltag ikke var nok til at få den finansielle spekulationsverden i London og Washington til at gå amok, så sørgede Lula også for at tage en rundvisning i Huaweis faciliteter og tale med kineserne om 6G-udviklingen.

I sidste uge var der en rettidig præsentation på Det Økonomiske Forum i Moskva af den fysiske økonom Sergey Glazyev, der tog fat på hemmeligheden bag Kinas formel til at udrydde fattigdom, med henblik på at andre lande, især hans Rusland, kan kopiere denne succes. Han forklarede udførligt, at der ikke er nogen erstatning for et samfund, som undersøger de mest frugtbare idéer for at opnå de bedste videnskabelige gennembrud, der er centrale for den politiske beslutningstagning, med en lovgivning af markedsvilkår, som

udnytter og drager fordel af individuelle initiativer til disse centrale samfundsmæssige mål.

Glazyev, der er en seriøs elev af Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske tilgang

(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html),

fremviste sin nye bog, "Det kinesiske økonomiske mirakel: Læren for Rusland og verden". Bogens beskrivelse på "løbesedlen" lyder således: "I det halve århundrede siden Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik har Kina taget et hidtil uset spring fra dyb tilbagestående til at være førende i verden med hensyn til produktion og økonomisk udvikling. Befolkningen er flyttet fra barakker til de bedste byer i verden med hensyn til kvaliteten af levevilkårene. Landeveje er blevet erstattet af højhastighedstog og motorveje. Fra at være et overvejende landbrugsland med hovedsageligt manuelt arbejde, er Kina blevet førende i verden inden for området intellektualisering og robotisering af produktionen ... Kina er ved at blive førende i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden."

Så hvad skal du lave den 15. og 16. april? Bliv en ledende aktør i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden, én som du kan være stolt af, én som du kan fortælle dine børnebørn om ... én hvor du *kan* få børnebørn. Fordi: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_2023041

Opbygningen af et hurtigere tempo for forandring

Den 11. april 2023 (EIRNS) – I sin artikel “Toward a Second Treaty of Westphalia” fra 2004, skriver Lyndon LaRouche, at “ofte, som nu, bliver en bølge af udvikling, der har været i gang, men undervurderet, ja, som regel endda ubemærket, og som har været i gang i størstedelen af et årtusind, eller endog meget længere, pludselig ... det insisterende, næsten afgørende, globale politiske anliggende i det aktuelle øjeblik. Det var som om guldfiskekummen var blevet smadret af ydre kræfter.”

Forandringerne på den internationale arena foregår ekstremt hurtigt, og markante ændringer indtræffer i løbet af måneder, uger og endog dage.

Syrien, efter at have overlevet de årelange operationer med henblik på regimeskift, er igen ved at blive en aktør på den internationale scene med sin forventede genindtræden i Den arabiske Liga og et møde mellem Syriens, Ruslands, Tyrkiets og Irans udenrigsministre, som begge er planlagt til at finde sted i næste måned.

Krigen i Yemen, der har været næsten et årti, ser ud til at nærme sig sin afslutning, nu hvor den angloamerikanske indblanding, der opretholdt den, bliver sat i baggrunden i forhold til regionale bestræbelser på udvikling og integration.

I Schweiz har parlamentet taget fat på den endeløse udsigt til redningspakker, der muliggjorde UBS' statsstøttede overtagelse af Credit Suisse, ved at samles til et ekstraordinært møde for at kræve omlægninger fremadrettet.

Af-dollariseringen fortsætter med stor hast. Amerikanske statsobligationer sælges af store udenlandske ejere. Forestillingen om at Ukraine vil besejre Rusland er ved at

forsvinde. Hykleriet hos de såkaldte forsvarere af en "regelbaseret orden" – de samme mennesker, der dræber Julian Assange, besætter Syrien og forsøger at starte en krig om Taiwan – er så tydeligt, og potentialet til at danne et nyt system er så håndgribeligt, at den gamle verdensorden er ved at miste grebet.

Efter offentliggørelsen af en skrivelse underskrevet af dusinvis af australske føderale lovgivere, der opfordrer USA til at opgive sine bestræbelser på at få Julian Assange udleveret til retsforfølgelse (det angivelige grundlag for hans fortsatte barbariske fængsling i London), har næsten et dusin amerikanske kongresmedlemmer underskrevet en tilsvarende skrivelse.

Tempoet accelererer; afslutningen nærmer sig.

Hvilken vej, verden? Deltag sammen med LaRouche-bevægelsens Schiller Institut i denne weekend for at skabe et nyt paradigme. Hvor mange af dine venner og politiske kontakter har du tænkt dig at organisere for at deltage?

En uge, hvor jøder, muslimer og kristne bør begynde at agere naturligt

Ikke korrekturlæst

Den 6. april 2023 (EIRNS)-Hvad enten det er påskens fejring af menneskehedens sejr over slaveriet, den åndelige refleksion i ramadanen, eller påskens begejstring for sjælens sejr over døden, er der noget vigtigt, sandfærdigt og smukt, som kunne

og burde være drivkraften i tankerne og handlingerne hos en stor del af menneskeheden i denne uge. Og ikke kun det, men man skulle tro, at enhver jøde, muslim eller kristen, der er behørigt bevæget og inspireret af det bedste i sin religion, ville være i stand til at opdage denne kvalitet blandt deres monoteistiske naboer, og at det ville forstærke deres sans for undren over den rigdom, som Skaberens verden rummer.

Men den nuværende virkelighed omfatter et monstrøst, kolossalt bjerg af synder i form af den 2.000.000.000.000.000.000.000 dollars store boble af finansielle derivater. Rystelserne og skælvne fra det dollarbaserede, vestlige finanssystem vil ikke forsvinde. Enhver fornuftig stat ville indkalde til en strategisk krisekonference, herunder ethvert land, der havde en interesse i at komme levende ud på den anden side af den finansielle boble, der er ved at implodere.

Der er ganske vist ikke mangel på usædvanlige sindsstemninger, der kan give næring til den nagende stemme, der påstår, at det ikke er muligt at komme ud af denne kulturelle og finansielle slingrekurs. Israels premierminister Netanyahu er i færd med at udløse religiøse stridigheder og et dybtliggende raseri mod palæstinenserne – og det i en af jødedommens helligste uger. Præsident Zelenskys øverste rådgiver, Podolyak, forklarede til Radio Free Europe: "Vi må udrydde alt russisk på Krim." Han var meget tydelig om, at den russisktalende befolkning dér, ikke skal have bøger eller film på russisk. Der skal være juridiske straffe for enhver fra Krim med russisk statsborgerskab – hvilket praktisk talt gælder for hele halvøen. Hvor grimt det end er, så blegner det i sammenligning med den abnorme sindstilstand hos en person, der åbenlyst praler med sådanne fantasier om sin overtagelse af Krim.

Dertil kommer det bizarre skuespil, hvor Ruslands minister for børns rettigheder i FN's Sikkerhedsråd forklarer, hvordan hun arbejdede for at redde de 2.000 forældreløse børn (blandt de 700.000 børn, som deres forældre bragte til Rusland som flygtninge sidste år), som blev reddet fra ukrainsk artilleri,

der skød ind i Donbas – mens Storbritanniens og USA's ambassadører fordømmer hende som en krigsforbryder for at have kidnappet ukrainske børn! (Det var forældreløse børn fra det tidligere område i Ukraine, som Kiev ved at dræbe tusindvis af Donbas-boere i løbet af de sidste ni år havde en vis andel i at gøre til forældreløse børn). Storbritanniens og USA's ambassadører havde den uforskammede frækhed at gå i spidsen for en udvandring (efterfulgt af Albanien og Malta) fra Sikkerhedsrådets møde – og derefter blokere for den sædvanlige webcast af sådanne vidneudsagn. Alt sammen grimme ting, men også den slags tankeløst vanvid, der kan underminere tilliden til, at der stadig findes en grundlæggende normal tankegang i verden.

Prøv at tage et eksempel fra den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev. Han sendte hele nummeret af den seneste ugentlige udgave af EIR's Strategic Alert til sin omfattende og meget engagerede læserskare på Telegram og inkluderede budskabet: "En opdateret gennemgang af aktuelle begivenheder om dette og andre emner... i et tidsskrift, der er grundlagt af den berømte tænker Lyndon LaRouche, som forudsagde det amerikansk-europæiske finanssystems sammenbrud for et kvart århundrede siden." <https://t.me/glazieview/3162>

Ikke for at forklejne resten af Strategic Alert-nummeret (om finansboblen og beslægtede emner), men Glazyevs indlæg indledes med annonceringen og linket til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten". Ikke alene omhandler denne titel, hvorfor der mangler en varig fred i denne verden, men den er faktisk også et fint eksempel på sund tænkning.

Denne konference er afgørende for at fremme den fornødne krisekonference for nationer, der skal begrave boblen af finansielle derivater, lægge denne fare til side og beskæftige sig med det langt mere interessante arbejde med at udvikle hver eneste nation. Hvis det ikke var nødvendigt at få det

gjort, ville det sandsynligvis ikke have en chance for at blive gennemført.

Man behøver ikke at være en eminent russisk økonom for at organisere sine venner og sin familie, sine naboer og netværk, nu – da tre store vestlige religioner henleder opmærksomheden på den menneskelige sjæls mirakuløse natur og kraft – men det kræver en vis indsats. Begynd her:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste

handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det "Globale Syd" ("Globale Majoritet") omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte "alt-boble" – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabil og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en "kreditklemme" og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de

store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes "bankkrisen".

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency", viste at grundlaget for den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940'erne-1960'erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer. [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsaftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: "Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Hvorfor brugte Moses fyrre år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrre år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben “impotente og forældede” ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtænkt, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte “Apollo”-program – en proces, der ville have gjort USA’s økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, “regimeskift” og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i “Vesten” – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicitte evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og velovervejet beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det onde. <https://tass.com/world/1593321> og <https://tass.com/politics/1593329>

I dag brød også freden ud i de længe ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: "Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan." Traktaten vil være baseret "på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau... Der vil ikke komme en ny optrapning!"

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mæglet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres "fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten". Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at diktere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra

Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den tåbelige sladder og de løgne, der har holdt Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid ... men her er vi altså.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at “for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn”, som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at “opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur”, og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/2023

02/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, "at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, og at den aldrig må udløses", samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at "følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben".

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare "bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland".

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine "ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran", mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse

i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med " modparterne" blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. "Det er slut nu; så er det nok!" insisterede Zepp-LaRouche. "Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien."

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Et vendepunkt i historien: En stor tragedie eller en succes uden fortilfælde?

Den 20. marts 2023 (EIRNS) – Vil USA's tidligere præsident Donald Trump blive arresteret i dag? Vil det lykkes præsident

Xi og præsident Putin at opnå en fredsforhandling i Ukraine? Vil det amerikanske, britiske og NATO's geopolitiske establishment, der foreslår at ødelægge Taiwans økonomi, hvis Beijing overtager kontrollen med øen, blive fordrevet fra magtens korridorer?

Det vigtigste spørgsmål: Hvad vil du foretage dig i dag og kvalificere dig til at udrette i morgen?

Lyndon LaRouche indledte sin tale til en konference i Schiller Instituttet den 21. marts 2003, morgenen efter at USA's og Storbritanniens morderiske krig mod Irak begyndte: "Der er en kombination af farce og tragedie i gang i Washington, D.C. Det er en slags Shakespeare-farce, hvor præsidenten spiller rollen som Kong Lear og vicepræsidenten rollen som Lady Macbeth. Men dette er en meget alvorlig sag. Nogle gange vil tøber gøre, hvad andre ikke vil gøre, og nogle gange finder den, der ønsker at få begået en stor forbrydelse, en tøbe til at gøre det, fordi han ikke vil vige tilbage for det, fordi han ikke véd bedre. Som denne stakkels præsident, der oprigtigt set ikke aner, hvad han gør. Har ingen idé om, hvad den virkelighed er, som han opererer i.

"Det vi må forstå er, at i denne tragedie, som i alle klassiske tragedier, i samtlige sande tragedier i historien, så er roden til katastrofen ikke folkets ledere. Den er ikke ledende institutioner. Det er folket selv, som bringer katastrofen over sig selv ved at vælge ledere eller ved at støtte ledere, som er årsagerne til denne katastrofe. Det er det, som den græske tragedie belærer os om. Det er, hvad Shakespeare underviser i. Det er det, som Schiller belyser. Det er sandheden."

Han advarede om, at konflikten ikke var lokal:

"Nu er der nogle mennesker, der mener, at krigen mod Irak er en krig mod Irak. Det er ikke en krig mod Irak. Det er en krig mod Irak som påskud for at starte en verdenskrig. Formålet bag

dette er en verdenskrig, ikke en Irak-krig...

“Derfor må vi stoppe det. Denne krig er ikke uundgåelig. Dens fortsættelse er ikke uundgåelig. Vi må stoppe den. De der siger, lad os acceptere en uundgåelig krig og forsøge at rydde op bagefter, er fjolser. Der er nemlig ikke noget bagefter. Der er kun en kontinuerlig krig...

“Kina er en af de nationer, som denne krig er rettet mod, hvilket giver dig en fornemmelse af, hvilke dimensioner det drejer sig om, hvad vi er oppe imod.

“Vi må stoppe denne krig.”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/lar_key.html)

I dag truer krigen hele kloden gennem muligheden for atomkrig med Rusland, Kina eller begge dele!

Men sammenbruddet af det transatlantiske finansielle og intellektuelle system, som driver risikoen for atomkrig i dag, ligesom det driver implosionen af finanssystemet, har også været med til at katalysere skabelsen af et nyt system. Helga Zepp-LaRouche forklarede den 21. marts 2003: “Den eneste gode nyhed i alt dette er, at alternativet til det gamle system, der er ved at bryde sammen, allerede er ved at komme på plads. Den nye alliance mellem ... Rusland, Kina, Indien, Iran og mange andre lande, som forenes via den Eurasiske Landbro, er ved at finde sammen. Og vi ser nu et meget fremskredent stadium af noget, som Lyn forudsagde...”
(https://archive.schillerinstitute.com/conf-iclc/2003/bd_schw/helga_key-2.html)

Som det fremgår af en række tidligere og fremtidige diplomatiske succeser – fra Saudi-Arabien og Iran til Syrien og U.A.E., Brasilien og Kina, D.R. Congo og Rusland – er et nyt paradigme ved at sprede sig over hele kloden. Vil “Vesten” tilslutte sig det?

Det Globale Civilisationsinitiativ og kunsten at indgå en ny “NEW DEAL”

Ikke korrekturlæst.

Den 17. marts 2023 (EIRNS) – “Det monetære finansielle verdenssystem er faktisk nu i øjeblikket i færd med at gå i opløsning. Der er ikke noget mystisk ved dette; jeg har talt om det i nogen tid, det har været i gang, det er ikke aftaget. Det, der er anført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansmarkeder, er humbug! Det er rent opdigtede antagelser. Der er ingen sandhed i det; forfalskningen er enorm. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finansielle system kan undgå at bryde sammen – ingen! Det er slut, nu! Det nuværende finansielle system kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under noget formandskab, under nogen ledelse eller nogen ledelse af nationer. Kun en grundlæggende og øjeblikkelig ændring af verdens monetære finansielle system vil forhindre et generelt, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Med hvilken hastighed ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt!”

https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html

Det var Lyndon LaRouche, den 25. juli 2007. Er dette budskab, der blev overbragt for næsten seksten år siden, forældet? Var

det forkert? "LaRouche bliver ved med at sige, at systemet vil bryde sammen, men det gør det ikke. Det har han sagt i en eller anden form i de sidste halvtreds år. Det er aldrig sket." Så LaRouche, den økonomiske prognosemager, blev ofte undertrykt, bl.a. gennem fængselsophold i fem år, 1989-94.

Helga Zepp-LaRouche påpegede imidlertid i sin erklæring af 14. marts, "Call for an International Emergency Conference To Reorganize the Bankrupt Financial System", at "i betragtning af det finansielle systems ekstreme overdrevne gældsætning kombineret med en derivateksponering på to kvadrillioner dollars, er 'Alting-boblen' truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud." https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

Som en astronom havde Lyndon LaRouche forudset supernovaen, idet han vidste, at den eksplosion, der "nu er i gang", faktisk fandt sted meget tidligere og var et resultat af begivenheder, der nu ligger over et halvt århundrede tilbage – f.eks. den 15. august 1971, da dollaren blev taget ud af guldstandard, og Bretton Woods-systemet blev ophævet. (Der var endda begivenheder, der havde fundet sted før det, så tidligt som i 1957, som havde foranlediget LaRouches økonomiske prognoser).

De, der har afvist LaRouche gennem årtierne, og som afviser ham nu – selv om tænkere i Kina, Rusland, Indien og andre steder ikke gør det – kan nu ikke se den smalle vej fremad, hvorigennem katastrofen kunne forhindres, gennem en opfordring til en "global Glass-Steagall-bevægelse". Med den politiske massestrejke, der er strømmet ud på gaderne i Frankrig, Holland, Tyskland og endda svagt, men betydningsfuldt i USA, er det muligt, at hvis et sådant opråb blev rejst lige nu, begyndende med USA's Kongres, at det voksende og omfattende berettigede tab af tillid til ikke blot systemets finansielle, men også dets politiske karakter ville muliggøre et

gennembrud, selv på trods af bank- og efterretningslobbyerne, der dominerer Kongressen, selv på trods af selve Kongressen.

Glass-Steagall er imidlertid ikke nok. Det ville aldrig virke alene, uden Kina, Rusland, Indien og andre, fordi ingen nation, heller ikke USA, kan ændre supernovaeksplosionen. Det er trods alt det, som LaRouche advarede om for 15 år siden. I stedet må disse aktioner, uanset hvor de finder sted, indgå i en indsats for gennem en række konferencer, herunder en krisekonference for at reorganisere systemet, at gennemføre de adskillige initiativer, som den kinesiske regering har opfordret tydeligst til, og som kan tilpasses af enhver regering med henblik på deres nationale anvendelse. Det drejer sig om det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ.

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål –

“alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrisens galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirkomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det

væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betänk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskrisen og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var

håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

**Erklæring fra LaRouches
uafhængige kandidat Diane
Sare:
Kongressen bør gennemføre**

LaRouches fire love

Den 15. marts 2023 (EIRNS) – Som kandidat til det amerikanske senat fra staten New York opfordrer jeg til et hastemøde i den amerikanske kongres for at håndtere den hastigt fremadskridende sprængning af det transatlantiske finanssystem, som det fremgår af de nylige bankkrak, herunder den New York-baserede Signature Bank.

Som min mentor, den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede advarede for årtier siden, er systemet fuldstændig bankerot. Der er ingen mulighed for at indfri de derivatforpligtelser på over 2 billiarder dollars, som de finansielle foretagender i London og Wall Street, der er “for store til at gå fallit”, ligger inde med. Systemet må gennemgå en velordnet konkursreorganisering som led i genindførelsen af Glass/Steagall-lovens forordning om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed fra investeringsbankvirksomhed. Dette er den første af LaRouches “Fire nye love til at redde USA Nu”, som han udarbejdede i 2014, men som ikke blev gennemført, fordi de fleste amerikanere og deres repræsentanter stadig befandt sig i en vrangforestilling om den amerikanske økonomis tilstand. [https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html] Dette alene vil beskytte det amerikanske folk mod at vågne op en smuk morgen og opdage, at alle deres opsparinger er forsvundet i cyberspace, og at alle elektroniske overførsler er indefrosset.

Den 12. marts meddelte Federal Reserve, FDIC og finansministeriet, at man ville yde Silicon Valley Bank en fuld redningspakke ud over de lovligt FDIC-forsikrede beløb, hvilket var ulovligt og kun vil forværre det uundgåelige sammenbrud. Afsnit 11 i Federal Deposit Insurance Act har følgende ordlyd: “Det nettobeløb, der tilkommer en indskyder i en forsikret indskudsinstitution, må ikke overstige det maksimale standardbeløb for indskudsforsikring som fastsat i overensstemmelse med afsnit (C), (D), (E) og (F)....”. Disse

paragraffer angiver 250.000 USD som dette maksimum, med mindre tilføjelser, der kun er mulige som inflationsjusteringer, og for pensionskonti. "Undtagelser for systemiske risici" er ikke fastsat i denne lov.

På samme måde som i den igangværende politik med at holde amerikanske soldater i Syrien uden en krigserklæring fra Kongressen, har Biden-regeringen igen overtrådt hensigten med den amerikanske forfatning ved at øge det amerikanske folks gæld med en destruktiv handling uden kongressens tilladelse.

Konkursreorganisering og gennemførelse af den oprindelige Glass/Steagall-bankadskillelse fra FDR-æraen vil, selv om det er et nødvendigt første skridt, ikke tilvejebringe betingelserne for et økonomisk opsving. Når den voluminøse varme luft er blevet frigjort fra spekulationsboblen, vil det være presserende at erstatte den bankerotte og forfatningsstridige Federal Reserve med en ny nationalbank med beføjelse til at udstede kredit i nødstilfælde for at sikre visse gældsforpligtelser, der er relateret til det amerikanske folks overlevelse, såsom finansiering af pensionsfonde, kommuners offentlige arbejdsafdelinger, herunder vandbehandlingsanlæg, affaldsindsamling, brand- og politiafdelinger, hospitaler og skoler.

Samtidig skal der iværksættes et hasteprogram for at erstatte gamle dæmninger, broer, jernbaner og motorveje, som vil beskæftige millioner af mennesker. Vi bliver nødt til at iværksætte et nødprogram for at uddanne unge mennesker til at udføre det produktive arbejde, som der er et presserende behov for, og vi vil opdage, at dette ikke kan gøres uden at udbedre vores anstrengte forhold til Kina, der er verdens førende produktive økonomi, og som skal levere mange af de materialer og reservedele, som vi ikke længere selv producerer.

LaRouches fjerde lov opfordrer til et "fusionsdrevet" nødprogram til udvikling af fusionsenergi som en del af den lovlige udvikling af menneskehedens fortsatte opdagelse og

beherskelse af nye universelle fysiske principper, der gør det muligt for flere mennesker at leve et mere produktivt liv fra generation til generation. En pålidelig forsyning af effektiv og intensiv energiproduktion er afgørende for at skabe grundlaget for omdannelsen af den amerikanske økonomi og verdensøkonomien.

Som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche foreslog i årtier, kan ingen nation overleve isoleret, så der bør også afholdes en international konference for førende nationer, måske på initiativ af BRICS-Plus, SCO eller Den eurasiske økonomiske Union, men også med deltagelse af USA, for at afskaffe spekulation i valutaer og vende tilbage til faste valutakurser, hvilket vil give mulighed for langfristede kreditter til store projekter for økonomisk udvikling, hvoraf mange allerede er på vej gennem Bælte- og Vej-Initiativet.

I betragtning af den nylige svinagtige opførsel hos det store flertal af vores føderale repræsentanter i spørgsmål om krig og fred samt almen moral, som f.eks. deres beslutning om at genindføre de brutale Cæsar-sanktioner mod Syrien i kølvandet på et forfærdeligt jordskælv, er jeg enig i Zepp-LaRouches vurdering af, at de presserende nødvendige foranstaltninger måske må komme fra udlandet, før den amerikanske regering vil blive tilskyndet til at handle fornuftigt.

Vi har dog for nylig set glimt af muligheder, som f.eks. den tværpolitiske støtte til Rep. Gaetz' (R-FL) H.Con.Res.21, der opfordrer til tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. Resolutionen mislykkedes, men i stedet for de typiske 421 mod 2 stemte en tværpolitisk gruppe på 103 repræsentanter for initiativet, og Rep. Gaetz erklærede, at han "ikke giver op" med hensyn til sin hensigt om at afslutte de evige krige.

En af grundene til at Kongressen er så dårlig er, at vi, det amerikanske folk, bliver ved med at lade dem slippe af sted og endda genvælge dem, efter at de har vedtaget foranstaltninger, der ødelægger os. Det må høre op!

Ring til dine repræsentanter i dag. Kræv at de omgående handler for at genindføre Glass/Steagall-loven, og standse de ulovlige hyperinflationære redningspakker, der er påbegyndt igen, og som vil være endnu mere ødelæggende, end de var i 2008. Send dem de to dokumenter, der er tilgængelige via nedenstående QR-koder, og kræv at de studerer dem. Ring til dem igen for at være sikker. Vi får ikke en chance til.

“Helga Zepp-LaRouche: Indkaldelse til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system”

<https://schillerinstitute.com/blog/2023/03/14/helga-zepp-larouche-call-for-an-international-emergency-conference-to-reorganize-the-bankrupt-financial-system/>

https://assets.nationbuilder.com/sareforsenate/pages/848/attachments/original/1678907234/20230315-bank_bailout.pdf?1678907234

Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system.

Skriv gerne under

Skriv under her på Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Den 14 marts (EIRNS)

Af Helga Zepp-LaRouche

De rystelser i det finansielle system, der kunne mærkes rundt om i verden, og som blev udløst af stormløbet mod Silicon Valley Bank (SVB) i USA, dens efterfølgende lukning og anbringelse under konkursbehandling, er et klart signal til alle regeringer i verden om at handle hurtigt for at forhindre en gentagelse af krisen i 2008 i større skala – større og mere dødbringende, fordi alle centralbankernes såkaldte "instrumenter" er blevet udtømt.

I betragtning af det finansielle systems ekstreme gældsætning kombineret med en derivateksponering på to billioner dollars, er "Altingboblen" truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud. Der er ingen løsning inden for systemet mellem Skylla, i form af en finansiell stramning, der udløser voksende margin calls og et run på bankerne, som det skete før SVB's problemer, og Charybdis, i form af en tilbagevenden til QE, kvantitative lettelser – og en hyperinflation, der æder gælden op – der findes ingen løsning inden for systemet. I begge tilfælde, hvad enten det er et pludseligt sammenbrud af hele systemet eller en hyperinflationær devaluering, der ødelægger folks livsværk, er den potentielle skade for milliarder af mennesker og den sandsynlige død af millioner af mennesker uacceptabel.

Den manglende håndtering af de grundlæggende årsager til den systemiske krise i det finansielle system i 2008, og de 15 år der siden er gået med uforsvarlig likviditetsskabelse ved hjælp af kvantitative lempelser (QE) – nul, og endog negative

renter på bekostning af økonomiens fysiske kapacitet – kombineret med geopolitisk motiveret økonomisk vanvid, såsom sanktioner, der rammer de vestlige økonomier i et gigantisk tilbageslag, resulterer i et sammenbrud af systemet. Hverken Schachtiansk sparepolitik eller redningspakker, “bailouts” eller “bail-ins”, vil afhjælpe situationen. Kun en afslutning på kasinoøkonomien og en tilbagevenden til sunde investeringer i den reelle, fysiske økonomi, der sigter mod at øge økonomiens produktivitet gennem kapitalintensiv og energirigtig økonomisk produktion, vil være tilstrækkeligt.

Hvis FDR var i live, ville han erklære en ferie for bankerne, gennemføre en Glass/Steagall-bankadskillelse, en New Deal og tilbyde amerikansk deltagelse i et nyt Bretton Woods-system i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om at yde massiv kredit for at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd. Desværre kan man ikke forvente, at den nuværende amerikanske kongres har formatet eller visdommen til at gøre det samme.

Selv om bestræbelserne fra EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisation) og BRICS-Plus på at skabe en ny råvarebaseret valuta og et nyt finansielt system måske endnu ikke er nået tilstrækkeligt langt, på grund af alle mulige restriktioner og levn fra tidligere fremgangsmåder, kan begivenhedernes dramatik tvinge til at fremskynde realiseringen af de nuværende intentioner. Da den meget reelle mulighed for et ukontrolleret sammenbrud af det finansielle system kan forstærke faren for, at den nuværende stedfortræderkrig mellem NATO og Rusland, med Kina i baggrunden, eskaleres ved et uheld eller en fejlvurdering, er det nødvendigt at handle omgående.

Der må straks afholdes en krisekonference, hvor regeringerne signalerer til verden, at de vil samarbejde med god vilje om at gå over til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til samtlige nationers interesser på planeten. Det indledende skridt i en sådan ny

arkitektur bør være gennemførelsen af de Fire Love, som Lyndon Larouche foreslog: et globalt Glass/Steagall-system, et system af nationale banker, et nyt kreditsystem og internationalt samarbejde om den næste generation af videnskabelige og teknologiske investeringer, f.eks. i kernefusion og rumforskning.

Denne krisekonference skal finde sted enten som en konference i FN's Generalforsamling eller i G20-regi. Hvis disse institutioner ikke er i stand til at reagere, må der findes andre initiativtagere, f.eks. BRICS-Plus, SCO eller en kombination af forskellige repræsentative institutioner. Når menneskehedens velfærd og muligvis dens eksistens er på spil, må alle ideologiske hindringer overvindes.

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Repræsentant for Schiller Instituttet på CGTN: Aftale mellem Iran og Saudi- Arabien “er en global afgørende ændring

Den 12. marts 2023 (EIRNS) -Vestasien-koordinator for Schiller Instituttet i Sverige, Hussein Askary, optrådte i går hos CGTN's "Talk It Out"-show med vært Li Jingjing og diskuterede den seismiske vigtighed af den aftale mellem Iran og Saudi-Arabien, som Kina har forhandlet sig frem til. Den 6.-10. marts blev der afholdt forhandlinger i Beijing. Genoptagelsen

af de diplomatiske forbindelser mellem de to lande vil ske om to måneder.

Askary erklærede: "Dette er den væsentligste positive begivenhed i denne regions historie, i hvert fald siden invasionen af Irak i 2003... Hvis man vil tale om en afgørende ændring af verdenspolitikken, er det denne. Det er ligeledes en udmøntning af det, som præsident Xi Jinping lancerede som det Globale Sikkerhedsinitiativ. I tilknytning hertil er der også en kombination af det Globale Sikkerhedsinitiativ og Bælte- og Vej-Initiativet, som alle er forbundet nu. Det giver håb om at kunne afhjælpe problemer over hele verden."

Respekt for hver parts suverænitet og ikke-indblanding i landenes indre anliggender, diplomati som den eneste måde at løse problemer på og økonomisk udvikling som nøglen til at sikre en sådan aftale (ingen sikkerhed uden udvikling, ingen udvikling uden sikkerhed) er grundlaget for en vellykket forhandling. Askary rapporterede, at Kinas statsråd og topdiplomat Wang Yi havde udtalt, at denne aftale sender et budskab til alle nationer i verden om, at uanset hvor uenige folk er, uanset på hvor højt niveau eller intens striden er, bør man sætte sig ned og tale sammen. Dette gælder tydeligvis for Ukraine. For det andet sender dette et budskab om, at Sydvestasien (Mellemøsten) ikke bør ejes eller kontrolleres af nogen global magt. De mennesker, der bor her, bør selv bestemme deres egen skæbne. Dette er særdeles vigtigt.

Askary mindede publikum om, at det i næste uge er 20 år siden, at USA og Storbritannien invaderede Irak. "Under forberedelserne til denne invasion var jeg personligt involveret sammen med den amerikanske økonom Lyndon LaRouche og med Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, i et initiativ i Golfen i maj 2002. Der blev afholdt en konference sponsoreret af Zayed Center i Abu Dhabi. Der var ministre fra alle Golfstaterne til stede.

Den idé, som blev præsenteret der, var, at man ikke kan opnå

sikkerhed uden en vision om økonomisk udvikling.”
(https://larouchepub.com/pr_lar/2002/020602_zayed_speech.html)
Askary fremviste derefter et kort over den daværende foreslåede integration af Asien og Afrika. “Hvis man anskuer området omkring Iran, Saudi-Arabien og Egypten, herunder Sudan, Tyrkiet, Golfstaterne og Irak, er dette ‘verdens kontinentale korsvej’. Regionens naturlige og menneskelige ressourcer bør anvendes til selve området. Den landlige og maritime silkevej forenes i denne region. Der er 500 millioner mennesker i regionen, de fleste af dem er meget unge mennesker.

Der eksisterer statsejede investeringsfonde til en værdi af 3 billioner dollars i dette område. De kunne udnyttes langt bedre, end det er tilfældet, til at fremme interne ændringer, der kan forbedre disse menneskers levetid og befolkningens levestandard. I december forhandlede præsident Xi med Golfstaterne. Jeg rådede til, at de finansielle kilder skulle anvendes til finansiering af BVI-projekter i hele verden. Forhåbentlig vil Vesten reagere positivt på denne udvikling og ophøre med sine geopolitiske manipulationer. Ikke blot på dette område.”

Her er linket til hele præsentationen: <https://www.youtube.com/watch?v=kyiv6TQeCv4>

**Gandhi, Schiller og King:
Sandhedskraften og den**

ophøjede medfølelse

Download (PDF, Unknown)

Nok om smitsomme vrangforestillinger: Undersøg Nord Stream-afsløringerne

Den 23. februar 2023 (EIRNS) – Er der en kirkegård for
vrangforestillinger?

Kan derivater, det vil sige spil på sidevæddemål, erstatte
landbrug, produktion, energiproduktion osv. som grundlaget for
en befolknings overlevelse? Kan en parasit bestå for evigt,
idet den fortærer og ødelægger sit eget hjem? Hvor går
kræftsygdomme hen, når organismerne er udslettet og ophører
med at fungere?

Verden er fuld af smitsomme vrangforestillinger i disse dage:
Historien om Ukraine begyndte den 24. februar 2022, den
russiske aktion for et år siden var "uprovokeret", kinesiske
balloner stjæler vores dyrebare efterretningshemmeligheder, og
det mest gældstyngede land i verden har holdt de midler, der
skal dække forpligtelserne til folkets sociale understøttelse,
helliget, væk fra hullet på 31,5 trillioner dollars. Og, ja,
så er der den ubegribelige bombning af Nord Stream-
rørledninger i september sidste år.

Statsoverhovedet, præsident Biden, havde meddelt, at USA ville
bringe Nord Stream-rørledningen til ophør, hvis Rusland ikke
gjorde, som vi forlangte. Rørledninger blev derefter

ødelagt. Landene langs rørledningen hævder, at der fandt sabotage sted – men det ser ud til, at alle af “nationale sikkerhedshensyn” eller lignende årsager pådrager sig et kollektivt hukommelsestab. På en eller anden måde er det umuligt at undersøge Seymour Hershs påstand om, at der under militærøvelsen BALTOPS22 var amerikanske dykkere og norske både udsendt med det formål at placere bomberne i området. Her har vi en erfaren, pålidelig journalist, der har bevist sin integritet, og han bliver fordømt af en talsmand for udenrigsministeriet, Ned Price, med en helt anden baggrund. Den ene siger: “Her er detaljerne i historien, gå på opdagelse”, den anden siger: “Jeg sagde jo, at det ikke er hændt – vov ikke at undersøge det”.

For nylig rapporterede Seymour Hersh om en gruppe af amerikanske efterretnings- og sikkerhedsekspertter, som han siger er villige til at berette om en beskidt arbejdsgruppe, der involverede den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, forsvarsminister Lloyd Austin, udenrigsminister Antony Blinken og nr. 3 i udenrigsministeriet, viceudenrigsminister Victoria Nuland, som i december 2021 planlagde at bombe Nord Stream-rørledningerne. Historien og dens betydning behandles på Schiller Instituttets konference i dag, “Investigate Nord Stream Revelations”: Stop Nuclear World War III!” (https://www.youtube.com/watch?v=_9roLUHoEi4)

Men den umiddelbare pointe er, at Seymour Hersh er gammeldags. Han forventede ikke at det ville være let for ham at berette sin historie, som han gjorde. Han blev ikke nervøs, når en sådan national historie bliver ignoreret af de etablerede mediers bøhmænd. Han gik videre og talte til ikke-statslige medier. Det ser ud til, at Hersh med sin anden øjenåbner, der blev offentliggjort i går – at CIA og Norge ikke kun var samarbejdspartnere i sabotagen af rørledningerne, men også samarbejdede i de hemmelige operationer, der fremprovokerede Vietnamkrigens katastrofe – forventede, at han selv ville være nødt til at komme med et par uddybende påstande, før

tavshedens sammensværgelse blev brudt.

I denne uge gav formanden for Kongressens Komité for tilsyn og Ansvarlighed, James Comer, nogle af de samme personer, Lloyd Austin, Antony Blinken og USAID's Samantha Power, 14 dages frist fra nu af, til at udlevere alle optegnelser om 113 milliarder dollars i penge og materiel, som er blevet leveret til Ukraine i løbet af det sidste år. Han forventer at finde et spor af korrupsion hos Kiev-styret. Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) har fremsat en privilegeret resolution i henhold til den såkaldte War Powers Act om at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien, hvilket yderligere kræver en afstemning om 16 dage. De to medformænd for Kongressens Defense Spending Reduction Caucus, Reps. Barbara Lee (D-CA) og Mark Pocan (D-WI), introducerede deres "People Over Pentagon Act" for at flytte 100 mia. dollars fra forsvarsbudgettet til andre programmer. Gaetz, Lee og Pocan identificerer alle udtrykkeligt deres fælles fjende som det "militærindustrielle kompleks". Hvad ville bringe disse repræsentanter for "højre" og "venstre" ind i en fælles kamp, andet end den samme ledelsesmæssige kvalitet, som førte til fredsdemonstrationen den 19. februar ved Lincoln Memorial med sådanne tidligere så forskellige kræfter?

Smitsomme vrangforestillinger kan uden tvivl få fat i sunde organismer og gøre ikke så lidt skade. Men et liv med utrættelig sandhedsformidling og tilstrækkelig dybt rodfæstet optimisme – nok til at tillade ægte humor og latter over de fjollede tåbeligheder, der kan fange os – kan meget vel sende illusioner på kirkegården. For det kan godt være, at det moralske univers er vidtstrakt, men det bøjer sig mod retfærdighed. At antage noget andet betyder en kort vej til atomar udslettelse.

Frigør menneskeheden hemmelige våben: LaRouche- bevægelsen!

Den 22. februar 2023 (EIRNS) – Der går en rød tråd gennem en række af begivenheder i denne uge – fra “Rage Against the War Machine”-mødet i Washington, D.C. den 19. februar, til Schiller Instituttets arrangement den 21. februar om det presserende behov for at ophæve sanktionerne mod Syrien (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230221), til FN’s Sikkerhedsråds drøftelse af Nord Stream-eksplosionerne (<https://media.un.org/en/asset/klw/klwbhft76f>), til CGTN’s samtale med en koordinator fra Schiller Instituttet om Nord Stream-bomberne, til den udfordring, som José Vega i onsdags rettede mod Hakeem Jeffries, lederen af mindretalsgruppen i Repræsentanternes Hus i den amerikanske kongres, (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1628551725660442624>), til Schiller Instituttets arrangement i torsdags om at undersøge afsløringerne om Nord Stream med det formål at stoppe verdenskrigen (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223), og til de kommende antikrigs- og anti-NATO-arrangementer i den kommende weekend den 25.-26. februar i hele Europa.

LaRouche-bevægelsen skiller sig ud i verden i dag ved sin vedvarende, engagerede indsats – dag ud og dag ind – for at skabe og anvende flanker for at forhindre en global atomkrig og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på menneskeartens sande, vidunderlige natur.

Hvis der ikke iværksættes de nødvendige initiativer til forandringer, vil aggressionsniveauet simpelthen stige, som det fremgår af sikkerhedskonferencen i München og præsident Bidens rejser til Kiev og Polen, og af Liz Truss’ og Boris

Johnsons fremstød for at sikre, at kampvogne ruller og jetfly sendes til Ukraine. Disse galninge truer hele verden med en udslettende atomkrig, selv om de tilintetgør Ukraines militær, infrastruktur og befolkning, der lever under hvad der reelt er en NATO-besættelsesstyrke.

Ødelæggelsen af europæisk industri og energisektor, de tocifrede inflationsniveauer, forstyrrelserne i den globale handel, truslen om atomvinter – alt dette er risikoen værd, mener NATO's ledere, for at vinde et episk opgør med verdens største atommagt, tilsyneladende alt sammen på grund af administrationen af nogle få regioner i den østlige del af et land, som de fleste mennesker sandsynligvis ikke kunne have udpeget på et landkort før for et år siden.

Truslen mod det døende transatlantiske finansimperium og alternativet til den sikre død, som dette imperium ville afstedkomme, ses i LaRouche-bevægelsens tredive års arbejde for at organisere en fornyet forståelse af økonomisk forbundethed, et højere udviklingskoncept: Verdenslandbroen.

Afsløringen af sandheden om Nord Stream-rørledningerne kan udgøre en nødudgang fra krigen, en mulighed for at vælge en ny vej. En anden mulighed består i Kinas forestående præsentation af forslaget til opnåelse af fred i Ukraine.

I dag, torsdag, afholder Schiller Instituttet et onlinearrangement fra kl. 13.00 til 15.00 Eastern: "Undersøg Nord Stream-afsløringerne: Stop 3. Atom-Verdenskrig!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223)

Se begivenheden på Schiller Instituttets websted.

Kæmp for Syrien, og stop atomkrig

Den 21. februar 2023 (EIRNS) – Hvis det amerikanske folk kunne begribe den rædsel, der overgår Syrien i dag, en rædsel der ikke er forårsaget af den syriske regering, men skabt af den amerikanske regering med forsætlig ondsindethed, “ville denne regering falde,” erklærede den pensionerede oberst Richard Black i dag indtrængende.

Han erklærede dette under en tale på online-seminaret “The Syrian Sanctions Must Be Lifted”, organiseret af Schiller Instituttet og ledet af dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Hvis tilstrækkeligt mange amerikanere ser dette seminar, vil regeringen falde.

Her beskrev oberst Black og fire øvrige talere, der alle har direkte erfaring med NATO-magternes ødelæggelse af den syriske suverænitæt, velstand og territoriale integritæt siden 2007, i detaljer de samvittighedsløse handlinger, som disse magter har iværksat mod Syrien, og som de medskyldige vestlige medier nægter at tillade, at man beretter om.

Selv efter de ødelæggende jordskælv fortsætter USA, Storbritannien og EU med at anvende deres ensidige økonomiske og finansielle sanktioner for at blokere ikke blot støtte til genopbygning, men også humanitær hjælp til denne nation. Alle talere insisterede på, at de kriminelle sanktioner straks må ophæves, og at USA's ulovlige besættelse af Syrien skal bringes til ophør.

Zepp-LaRouche understregede under seminaret, at denne historie skal fremlægges for verdenssamfundet. Syrien, udtalte hun, er ansigtet på det system, som har bragt menneskeheden til randen af udryddelse ved atomkrig – en barsk virkelighed, som blev indskærpet for hele verden i den russiske præsident Putins

årlige præsidentielle tale, som han holdt foran den føderale forsamling den 21. februar.

Zepp-LaRouche anbefalede at folk ikke går i panik over alle de individuelle problemer, der hober sig op, et efter et, men i stedet tolker dem, som hendes mand Lyndon LaRouche gjorde, da han for 52 år siden, i 1971, forudsagde, at vi ville komme til dette punkt, efter at Richard Nixon havde vedtaget "denne monetaristiske politik, der kun går ud på profitmaksimering, ved at opgive det gamle Bretton Woods-system".

Han advarede dengang, tilføjede hun: 'at hvis vi fortsatte på denne vej, ville vi uundgåeligt komme til en ny fascisme, en ny depression, en ny fare for en verdenskrig; eller vi går i retning af et helt anderledes system.'

"Vi er præcis på det punkt nu ... Vi befinder os i en utrolig situation. Den er ekstremt farlig, det er der ingen tvivl om. Vi kunne blive sprængt i luften, og hele menneskeheden kunne forsvinde inden for få timer og uger, med en efterfølgende atomvinter, som ville udrydde alt liv på Jorden. Så faren er så alvorlig som aldrig før. Men på den anden side er det også uhyrligheden af situationen under det nuværende system, som bringer folk sammen."

Hun pegede på nationer, der arbejder sammen om at skabe et nyt økonomisk system omkring BRICS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), et system, hvis styrke allerede overstiger den forfaldne, vestlige liberale model.

Hun påpegede også den begyndende enhed, der blev set i USA på anti-krigsdemonstrationen den 19. februar foran Lincoln Memorial i Washington, D.C., som "ligeledes en meget vigtig ny faktor". Mennesker fra hele det politiske spektrum samledes imod faren for atomkrig for at kræve en ende på USA's opildning af konflikten mellem Ukraine og Rusland, en ende på strategien for permanente krige, på det militærindustrielle

kompleks, som profiterer af disse krige, mens det amerikanske folks behov bliver tilsidesat.

Oplevelsen af enhed var en glædelig fornemmelse – og den stoppede ikke med et enkelt møde. I dag har 35-40 personer, der deltog aktivt i demonstrationen, bragt kampen mod systemet ind i Kongressens lokaler. Forskellige hold mødtes med højtstående assistenter for senatorer og repræsentanter og krævede, at Kongressen skrider til handling for at standse bevillingerne til krigen i Ukraine, insisterede på forhandlinger for at afslutte denne konflikt, og undersøgelse af Sy Hershs dokumentation for, at den amerikanske regering har sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften.

Schiller Instituttets gruppe, der blev ledet af Diane Sare, der er senatskandidat i New York, omfattede mange unge mennesker, der insisterede på, at det kun er under et nyt system, hvor USA samarbejder med Rusland og Kina om at genopbygge verden – herunder USA – at de har en fremtid.

Veteranorganisatorer fandt en fornyet imødekommenhed hos nogle af Kongressens repræsentanter for at tage affære og for at nå ud til repræsentanter på "den anden side af midtergangen", da de, der deltog i demonstrationen, havde overvundet deres uenighed for at forene deres kræfter for at stoppe atomkrig.

Samme dag vidnede to fremtrædende amerikanere, også med forskellig baggrunde og synspunkter, økonomen og universitetsprofessoren Jeffrey Sachs og den tidligere ledende CIA-analytiker, nu politisk aktivist, Ray McGovern, ved en høring i FN's Sikkerhedsråd, hvor de opfordrede FN's generalsekretær til at acceptere den russiske anmodning om, at der oprettes en uafhængig international kommission til at undersøge, hvilken statslig aktør der har sprængt Nord Stream-rørledningen i luften, i lyset af afsløringerne fra den Pulitzer-prisvindende journalist Sy Hersh.

På randen af en atomkrig er det på tide, at alle verdens

borgere slutter sig til denne kamp og går sammen om at hjælpe med at skabe et nyt system, der er menneskeværdigt.

“Der er grund til optimisme på trods af al smerten og problemerne. Og det er, at vi er mennesker, og det betyder, at vi alle er begavet med kreativ fornuft. Det er hvad der adskiller os fra alle andre levende arter; i det mindste dem vi kender på planeten Jorden”, udtalte Zepp-LaRouche som afslutning på dagens seminar om Syrien-sanktionerne.

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

Bevar fokus på formålet

Den 14. februar 2023 (EIRNS) – I dag, den 14. februar, indledte NATO's forsvarsministre et todages møde. De har en mission om at samle alle de våben, kampvogne osv., der kan skræbes sammen, til en bebudet forårs-modoffensiv i Ukraine, i et desperat forsøg på at bytte blod for en forbedret aftale ved forhandlingsbordet. De står også med et nyt strategipapir, der udfordrer dem til at finde ud af en måde at udkæmpe en krig i Europa, samtidig med en krig “uden for området” i Asien. Senere i denne uge, den 17.-19. februar, afholdes Sikkerhedskonferencen i München i tre dage, hvor man åbenbart skal diskutere, hvordan man kan skabe sikkerhed uden at tage hensyn til verdens største atommagts anliggender. For første gang i det post-sovjetiske Rusland er Moskvas embedsmænd blevet nægtet en invitation.

Sideløbende med at disse forsamlinger af blodige krigsmagere foregår, er der ved at opstå et kor af stemmer for at standse

deres meningsløse kampagne i retning af en atomar konfrontation, med en stor demonstration i Washington, D.C. den 19. februar. Frankrigs leder af LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade, holdt en inspirerende tale ved et fredsarrangement i Paris den 12. februar. Forskellige grupper på tværs af de politiske skel organiserer sig til Washington-arrangementet og må kæmpe sig igennem de typiske "del og hersk"-teknikker, hvor man sætter utilpassede "venstreorienterede" og "højreorienterede" op mod hinanden.

Hovedtaleren, Chris Hedges, udtrykte det ganske rammende i sit indlæg den 12. februar: "Vi kan ikke gøre op med virksomheders magt og krigsmaskinen alene. Der må være en venstre-højre koalition, som vil omfatte folk, hvis holdninger ikke blot er usmagelige, men endog modbydelige, ellers vil vi forblive marginaliserede og ineffektive... Alliancer er bygget op omkring bestemte emner, i dette tilfælde permanent krig, som ofte falder fra hinanden, når de konfronteres med udestående problemstillinger." Hedges citerede også Nick Brana, formand for The People's Party, som organiserede demonstrationen i samarbejde med ideologisk set uenige modsætninger blandt libertarianerne, for at sige, at "venstrefløjen er blevet stort set irrelevant i USA, fordi den er ude af stand til at arbejde sammen med højre... Den klamrer sig til identitetspolitik i forhold til job, sundhedspleje, lønninger og krig, og fordømmer halvdelen af landet som forkastelige."

Der må være noget, der virker efter hensigten, for de nyliberale på New Republic har, som man siger, lugtet branden og smadret glasset. De gik amok i dag med et rablende, usammenhængende angreb på LaRouches senatskandidat Diane Sare – fornuftens og statsmandskabets stemme i fredsmobiliseringen. Artiklens påståede forfatter – en fortæller for "identitetspolitik frem for job, sundhedspleje, lønninger og krig" – påviste, at LaRouches vægt på produktion frem for spekulation betød, at han var fascist!

Så lad dig ikke drage ind i smålige skænderier. Bevar fokus på

formålet.

Retfærdighed for LaRouche

Den 12. februar 2023 (EIRNS) – På denne 12. februar, fire-årsdagen for Lyndon LaRouches død, viede LaRouche-Organisationen og Schiller Instituttet deres websteder til at levere et “maraton” af hans videoer for at hjælpe seerne med at uddanne såvel deres sind som deres følelser til de alvorlige udfordringer, der ligger forude. (<https://laroucheorganization.com/article/2023/02/12/lyndon-la-rouche-true-principle-power-video-marathon>)

Blot to uger forud for LaRouches død, den 28. januar 2019, havde den internationale LaRouche-bevægelse udsendt en fornyet opfordring til at rense LaRouches navn, og hans ideer. Denne opfordring mindede læserne om:

“Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden berøvet deres mest fremragende statsmand og økonom.

“Fordi LaRouches politik til erstatning af Wall Streets og City of Londons dødbringende plyndringer med en retfærdig ny økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev gennemført, forblev hundredvis af millioner af mennesker rundt om i verden i fattigdom, og to cifrede millioner af mennesker omkom uden grund. Det er først med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der minder meget om dem som LaRouche foreslog for op til 50 år siden, at folkemordet er bragt til ophør i det mindste på store dele af planeten.

“Fordi LaRouches SDI-politik, som blev vedtaget og foreslået

af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke gennemført, balancerer verden i dag på kanten af en atomar konfrontation...

“Fordi LaRouches forslag om samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og Tysklands genforening – som LaRouche på berømt vis forudsagde i oktober 1988 – blev afvist, og LaRouche blev tvunget i fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærget og Vesten plyndret under Thatcher, Bush og Mitterrand. Og der blev indledt en bølge af permanente krige, som vi stadig oplever i dag.

“Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika overfor Londons A/S Narkotika, bank-apparatet Dope, Inc., aldrig blev gennemført, forgifter en narkotikaepidemi i dag vores nation og verden.

“Og fordi LaRouches politik til at skabe en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i helvedes afgrund af en ny mørk tidsalder hvor især vores ungdom er ved at blive opslugt...

“Faktisk omhandler LaRouches samlede livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter netop dette centrale spørgsmål: den rolle, som menneskets unikke kreativitet spiller i udformningen af dets egen historie og det fysiske univers omkring det. Læs og studer LaRouche, hvis du ønsker at forstå, hvorfor det Britiske Imperium frygter netop ham...

“Hvilken bedre måde at forsvare USA og hele menneskeheden på end at rense LaRouches navn, sikre at hans politik endelig bliver vedtaget, og anerkende hans ideer for det de er, nemlig gerningerne fra et af historiens største genier, og give ham den plads i historien han fortjener?”

Helga Zepp-LaRouche fremsatte i en kort skriftlig indledning til denne opfordring til at få sin mands navn renset, den centrale pointe som vi mindes om i dag, på denne fjerde årsdag for hans død:

“Der er ingen større kontrast, end den vi ser mellem statsmanden, økonomen, videnskabsmanden og mennesket Lyndon LaRouche og det billede, som det Britiske Imperiums ondsindede håndlangere maler og spreder om ham. ... Om dette omdømme vil blive rettet op, om denne hidtil usete krænkelse af menneskerettighederne og friheden vil blive straffet, og om borgerne i USA og resten af verden vil få uvildig adgang til Lyndon LaRouches idéer: Det er efter min dybe overbevisning det der vil afgøre, om freden i det 21. århundrede kan sikres og opretholdes, og om USA atter kan blive et håbets fyrtårn for hele verden.”

Kampvogne, kampfly, langtrækkende missiler til Ukraine; bliver atomvåben det næste?

Den 9. februar 2023 (EIRNS) – Efter at have optrådt i London, tog Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj i går sit gadecircus til Paris og derefter Bruxelles til topmøder med EU, hvor han krævede, at disse nationer forsyner Kiev med “artillerikanoner, ammunition, moderne kampvogne, langdistancemissiler og moderne kampfly”. Det er sandsynligt, at EU-landene straks kommer til at følge London i takt, og levere alt det som Zelenskyj kræver – og mere til.

Snart vil disse våben blive brugt til at iværksætte angreb dybt ind på russisk territorium, herunder Krim – hvis Londons manuskript fortsat følges. Inden længe vil der blive iværksat Global NATO-aktioner mod Kina, hvilket vil åbne en anden front

i deres krig, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg gjorde det klart under sit besøg i USA, da han udtalte: "Sikkerhed er global. Det der sker i Asien har betydning for Europa, og det der sker i Europa har betydning for Asien og naturligvis også for Nordamerika."

Der går ikke en dag, hvor Rusland undlader at advare om konsekvenserne af disse uforsvarlige handlinger og ofte indleder dem med et råd: "Fortæl ikke, at vi ikke har advaret jer". I dag var det den russiske ambassade i London, der advarede om "den blodige høst", som den kommende fase af optrapning vil medføre, samt de militære politiske konsekvenser, der følger heraf for det europæiske kontinent og hele verden". I dag udsendte det russiske udenrigsministerium også en erklæring, hvori det understreges, at USA i praksis har indledt en total, hybridkrig mod Rusland, "som udgør en reel fare for et direkte militært sammenstød mellem to atommagter".

Snart vil vi ønske, at vi havde reageret tidligere for at stoppe denne vanvittige spiral ind i en atomkrig; at vi havde taget imod pavens opfordring til en forhandlingsløsning; at vi havde støttet den brasilianske præsident Lulas tilbud om at danne en "fredsklub"; – og frem for alt, at vi havde lyttet til Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches advarsler, løsninger og forstandige ord.

De ord, som Lyndon LaRouche nedfældede for næsten 46 år siden i en artikel, der blev offentliggjort den 1. august 1977 i Campaigner Magazine under titlen: "Jürgen Ponto Victim of Carter Assassination", giver os i dag et klokkeklart signal. Vi er i stand til at formidle dem til jer igen i dag takket være LaRouche Legacy Foundation's bestræbelser på at opspore, arkivere og gøre hele LaRouches værk tilgængeligt for offentligheden verden over. LaRouche skrev fra Wiesbaden i Tyskland dagen efter, at Dresdner Banks Jürgen Ponto var blevet myrdet af den såkaldte "Baader-Meinhof"-bande, og forklarede forbindelsen mellem dette mord og faren for

atomkrig og afsluttede sin hasterapport fra 1977 med et afsnit med overskriften "Kæmp for fred":

" Hav ingen illusioner. Når mennesker vælger krig, enten ved at vælge eller ved at undlade at handle for at forhindre den, kan de ikke bestemme, hvilken vej krigen vil udvikle sig. Hvis krigen bryder ud, vil den blive udkæmpet for at vinde for enhver pris. I krig er den grundlæggende fare den, at man taber krigen. Der vil ikke blive nogen konventionel krig i Europa, ingen taktisk-atomar forstærket form for konventionel krigsførelse, indtil USA er blevet tilintetgjort som nation, og slagmarkerne i Centraleuropa først er blevet forberedt til angreb ved at klargøre disse områder med maksimal mætning med atomare, bakteriologiske og kemiske krigsførende "artilleri"-kapaciteter. Den, der ikke vil føre krig på denne måde og på disse betingelser fra begyndelsen, er derfor sikker på at tabe krigen. Det er følgelig, hvad krig ville være, og intet andet.

"For at kæmpe for fred, for at undgå krig, må de politiske og militære ledere først kigge ind i Helvedes radioaktive indre. Når de først har set krigens helvede, som den nødvendigvis vil blive ført, skal de forestille sig selv midt i denne krig og tænke tilbage på dengang, hvor de kunne have forhindret den. Lad dem fokusere denne forudseende lidenskab af bitter beklagelse på det nuværende øjeblik, og lad dem handle for at forhindre krig med den samme skånselsløse, grumme beslutsomhed, hvormed krigen skulle udkæmpes ...

" Indfang Jürgen Pontos zombie-mordere med alle midler. Men at pågribe disse stakkels, fornedrede stakler løser ikke rigtig problemet. Vil man tillade, at nationernes ledere bliver nedskudt, og blot arrestere de ynkelige redskaber, som de egentlige mordere udnytter? En nation, der tillader en sådan skueproces, har mistet sin sjæl, sine kvalifikationer til at overleve. Se derefter på almindelige arbejdende menneskers og andre europæeres ansigter, som jeg iagttager disse ansigter. Betragt ansigterne på mine amerikanske medborgere, som jeg ser dem foran mig nu. Se disse ansigter, disse tillidsfulde

ansigter, der er blevet udslettet af det radioaktive helvede. De af os, der i en eller anden egenskab er ledere af OECD-landene, har først og fremmest et moralsk ansvar for at imødekomme den tillid, som de almindelige europæere og amerikanere har vist os. Vi bærer som vores moralske ansvar det håb, som alle generationer før os har haft, nutidens bekymring og fremtidens muligheder. Hvis vi ikke kan agere rettidigt over for Jürgen Pontos virkelige mordere under disse omstændigheder, er vores kultur ikke egnet til at overleve – og den vil ikke overleve!”

Foto: Ave Calvar Martinez, Pexels, CC0

LaRouche viser vejen fra toppen af bjerget

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference: “Fornuftets tidsalder eller menneskehedens udslettelse” går nu over i anden fase. Denne vil omfatte forskellige former for internationale aktioner, fra demonstrationer til “Zoom-opkalds-diskussionsmøder”, fra brevskrivning til lobbyvirksomhed. Vigtigst af alt vil det dog omfatte nye, uventede alliancer, “sammenfald af modsætninger”, som vil gøre folk utilpasse, på den måde som Paulus anbefaler: “Lad jer ikke tilpasse jer denne verden, men lad jer forvandle ved at forny jeres sind.”

Pave Frans’ bemærkninger om sin stræben efter fred under sin hjemrejse fra Sydsudan og Schiller Instituttets krav om ophævelse af Cæsar-sanktionerne i kølvandet på jordskælvet i Tyrkiet-Syrien, stammer fra den samme begrebsmæssige kilde, udtrykt i Dr. Martin Luther Kings ord: “Jeg nægter at

acceptere den kyniske forestilling, at nation efter nation skal bevæge sig ned ad en militaristisk trappe til et atomart helvede af tilintetgørelse. Jeg tror, at ubevæbnet sandhed og betingelsesløs kærlighed vil få det sidste ord i virkeligheden. Det er derfor, at midlertidig besejret retfærdighed er stærkere end triumferende ondskab.”

Da Lyndon LaRouche skrev sin “How To Lick a Depression in a Single Day” for mere end 51 år siden, som reaktion på at dollaren blev fjernet fra guldstandard den 15. august 1971, reagerede han på noget, som han havde set og lovet at bekæmpe, og som var begyndt mere end ti år tidligere. LaRouche identificerede dette i et interview, som han gav den 18. marts 1991 fra sin fængselscelle i Rochester, Minnesota:

“Det politiske spørgsmål er det samme, som det faktisk har været for mig i 30 år, i særdeleshed i 25 år: USA er, som jeg frygtede for 30 år siden, ved at blive fascistisk. Og det er ikke kun ved at blive fascistisk, men er på vej til at etablere et fascistisk verdensimperium, som George Bush kalder en ny verdensorden. Det er bare hans betegnelse for det.

“Men jeg husker, hvad jeg skrev tilbage i 1961 til offentliggørelse om dette emne. Og siden dengang – eller, lad os sige, 1971, ti år senere, resultatet af Nixon-krisen i oktober 1969, med sammenbruddet af guldreserve-standarden og indførelsen af det der blev kaldt fase I, og bekendtgørelsen af fase II, som skulle følge. Dette er ren fascisme, økonomisk set på samme måde som Hjalmar Schacht indførte fascismen i Tyskland, eller som Volpi di Misurata, der var Benito Mussolinis protektor og finansminister, indførte fascismen i Italien.

“Det Bush foreslår – ligesom Dukakis faktisk foreslog i 1988 – er fascisme på det indenlandske plan. Og så, på et tilsvarende grundlag, er det de foreslår globalt, som jeg har frygtet lige siden jeg så operationen mod det tidligere Belgisk Congo, mod Lumumba, det samme i vores politik over for udviklingssektoren

og andre dele af verden. Det er det, som vi er blevet kaldt konspirationsteoretikere for, for at sige, at der så at sige er et angloamerikansk komplot, der inkluderer Henry Kissingers bagmænd – Kissinger, som selv indrømmer, at han er britisk agent – om at etablere et angloamerikansk verdensimperium, med Sovjetunionen angiveligt som en underordnet partner. Det er alt sammen ved at blive gennemført.

“Se på verden: den er ond og desperat. Se på, hvad der sker med folk i USA. Det er en ond og desperat situation. Folk er frygteligt bange. Færre mennesker rejser sig op for at gøre modstand. Det er en moralsk forpligtelse for alle os, der vil tage kampen op for at gøre modstand, som stadig har modet til at gøre modstand mod denne ondskab, at rejse sig op, altså, hver på vores egen måde. Den mest effektive måde, hvorpå jeg kan gøre modstand i USA, er ved at stille op igen som præsidentkandidat.”

Bemærk, at mordet på Lumumba, som var et emne på de to sidste konferencer i Schiller Institutet, spillede en central rolle i Lyndon LaRouches personlige forpligtelse til at agere, uanset omkostningerne for ham selv. Det var denne forpligtelse, der drev og inspirerede LaRouches fortsatte gennembrud inden for fysisk økonomi, hvilket førte til hans forslag fra 1990'erne om en Verdenslandbro, et supplement og en højere erklæring om de principper for økonomisk udvikling, der ligger til grund for Bælte- og Vej-Initiativet. På et seminar i 1997 udtalte han:

“Det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, er at give disse områder af verden ret til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til at konstruere maskinværktøjer, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling.

“Man kan ikke bare begive sig ud i en ufrugtbar ørken og opstille en fabrik og forvente at få en produktiv økonomi. Man

må først og fremmest sørge for infrastruktur. Man skal sørge for effektiv transport, vandforsyning, elektricitet osv. Man skal etablere uddannelsessystemer, sundhedssystemer: alle disse infrastrukturelle elementer, som er nødvendige for en vellykket moderne økonomi på det pågældende sted. Det vil sige, at man kan måle infrastrukturens tæthed i form af arbejdsstyrke pr. indbygger, i forhold til kvadratkilometer af det relevante område.

“Denne evne til at overføre og udvikle teknologi afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en industri inden for maskinværktøjssektoren, og det samlede antal beskæftigede personer i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i maskinværktøjssektoren sammenlignet med det forventede teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i arbejdsstyrken som helhed.

“Dette er nøglen, den uundværlige nøgle, til økonomisk fremskridt: Uden den bliver det ikke muligt. Det var således princippet...: at ved at udvikle landruter med effektiv højhastighedstransport i hele Eurasien, og bruge disse ruter, ikke kun til at støtte handel og industri, men også til at støtte en hurtig overførsel af sektoren for design af værktøjsmaskiner til disse lande, og først da ville det være muligt at løfte den største del af verdens befolkning, som er koncentreret i Syd- og Østasien – og også i Afrika – og for det andet at løfte disse dele af verden ud af arven fra det 19. århundredes imperialism og arven fra andenrangs borgerskabet i forhold til verdensanliggender. ”
[https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf]

Vi kan kun stoppe civilisationens selvdestruktion ved at følge denne smalle, “globale” vej. Heldigvis har Lyndon LaRouche altid rådet og praktiseret det at betragte tingene, ligesom Martin Luther King gjorde det, fra bjergtoppen. Helga Zepp-LaRouche skitserer ved hjælp af sine ti principper et samlet

koncept for indgriben i det umiddelbare sammentræf af globale kriser, ved hjælp af hvilket menneskeheden kan fortrænge geopolitik, før geopolitikken udsletter menneskeheden.

“Afskaf definitivt og permanent årsagerne til krig”

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet har opnået en sejr med sin konference den 4. februar. Vi samlede 25 højt kvalificerede og erfarne talere fra 16 nationer rundt om i verden, allesammen fokuseret på succes for initiativerne fra paven og Brasiliens præsident samt Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til fredsforhandlinger for at stoppe en spiral af optrapning mod atomar verdenskrig. Samtidig repræsenterede konferencen dog også tydeligt Helga Zepp-LaRouches princip om, at enhver præsentation af denne art for et verdensomspændende publikum bør være “to tredjedele helliget løsningen”, som er udvikling. Som Guyanas tidligere præsident David Ramotar, der var en af de halvt dusin højtstående repræsentanter for latinamerikanske og caribiske nationer, erklærede: “Udbred denne modstand mod krigen! Det Globale Syd skal have en plads ved bordet i en ny international udviklingsarkitektur.”

Konferencens første panel repræsenterede en vellykket kamp fra LaRouches uafhængige kandidat til Senatet Diane Sare og andre talere for at udbygge og udbrede den forestående demonstration i Washington, den 19. februar imod NATO's krig; for at “bringe en kæmpende antikrigsbevægelse tilbage”, som Nick Brana, formand for The People's Party, udtalte. Det andet panel repræsenterede hele det Globale Syd med talere fra afrikanske, sydamerikanske, asiatiske og europæiske lande, der insisterede

på udvikling som navnet på fred. Hovedtaleren var Jacques Cheminade, som med sit lille parti spiller en ledende rolle i at bringe de franske massedemonstrationer mod nedskæringer i retning af den nye internationale udviklingsorden, som Lyndon LaRouche anvendte sit liv på at forberede.

Vi kan i dag rapportere om flere udviklinger i retning af at svække NATO's krig mod Rusland – herunder endnu en skarp intervention rettet mod senator Chuck Schumer, AOC, og rep. Jamal Bowman – selv om presset for konfrontation og krig mod Kina fra et "Globalt NATO" vokser. Men organiseringen af en verdensomspændende bevægelse for en ny arkitektur for økonomisk udvikling af alle nationer må hurtigt udvides. Helga Zepp-LaRouches ti principper for denne bevægelse diskuteres internationalt. Som svar på en kommentar fra en nigeriansk iværksætter i det første panels spørgerunde udtalte hun:

"Jeg er glad for, at den nigerianske herre nævner behovet for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling, for det er ikke nok at være imod krigen. Det er ikke tilstrækkeligt at forbyde atomvåben – og jeg er nået til det punkt, hvor jeg går ind for at forbyde atomvåben på grund af den enorme dræbende kraft, som disse masseødelæggelsesvåben udgør. Men situationen er mere kompliceret end som så: For hvis vi undlader at fjerne årsagen til, at vi har denne krigsfare, nemlig det forestående sammenbrud af det finansielle system, og som en modreaktion på dollarens anvendelse som våben er der opstået en ny international valuta, og det indebærer, at vi befinder os i et meget farligt tidsrum, indtil vi når frem til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

"Jeg synes, at jeg er ganske håbefuldt, hvis for eksempel denne fredsklub, som [Brasiliens præsident] Lula taler om, hvis en sådan gruppe af nationer kunne bringe dette på dagsordenen, så er jeg overbevist om, at dette er løsningen på alle tidens problemer. Fordi udviklingslandene, Den alliancefrie Bevægelse, oplever en renæssance lige nu; de genoptager kampen for at gøre op med kolonialismen. Ånden fra Bandung er

genopstået. Efter min mening er det virkelig på høje tid, at vi overgår til en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling for alle mennesker på denne planet, udrydder fattigdom og underudvikling. "Det nye navn for fred er udvikling". Det var den sætning, som pave Paul VI skabte i 1967 i sin encyklika *Populorum Progressio*, Om folkenes udvikling, om behovet for at alle mennesker udvikler sig. Jeg finder, at det er det eneste grundlag for fred: Udvikling for alle. [<https://www.papalencyclicals.net/paul06/p6develo.htm>]

"Så jeg håber, at der på denne konference, men også i den næste periode, blandt de mennesker, der kæmper for fred, bør finde en seriøs diskussion sted, eftersom det at være imod krigen er det allerførste skridt. Hvis folk ikke vågner op til denne erkendelse, så glem det! Men så kommer spørgsmålet: Hvordan kan vi fjerne årsagerne til krig endegyldigt og definitivt? Dette kan kun ske gennem et retfærdigt system, hvor hver enkelt suveræne nation har ret til at vælge sin egen udviklingsvej, men hvor den har al den kredit, som den behøver, og det kræver en seriøs diskussion. Jeg er overbevist om, at det er mit meget presserende anliggende at inddrage dette spørgsmål om den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur til debatten." [https://youtu.be/yvb5qML-_os?t=10263]